

Pouke iz knjige Jošue Nunova

Sv. 95. Br. 1

Siječanj – Ožujak 2019.

Kazalo

1. Neustrašivi vođa	5
2. Suradnja dovodi do uspjeha	10
3. Držati se Božjeg prisustva	15
4. Pobjeda u Jerihonu	20
5. Agonija u Aju	26
6. Akanov sindrom	31
7. Blagoslovi i prokletstva	36
8. Pomaganje stanovnicima Gibeona	41
9. Bog vodi osvajanje	47
10. Početak života u Kanaanu	52
11. Rješavanje nesporazuma	57
12. Gradovi utočišta	62
13. Posljednja pouka Jošue Nunova	67

“Prednosti subotnje škole kao sredstva za intelektualno obrazovanje neprocjenjive su. Ne smije se samo žurno baciti letimičan pogled na biblijske pouke u subotu ujutro, nego ih treba već u subotu poslijepodne početi pažljivo proučavati za idući tjedan, a kroz tjedan svakodnevno ponavljati. Tako će se biblijska pouka urezati u pamćenje i nikada se neće posve izbrisati iz sjećanja.”

Odgoj, str. 251, 252.

ISSN 1333 2600

Izdavač: Seventh Day Adventist Reform Movement General Conference, Sabbath School Department, Hollins Road, Roanoke, Virginia 24019-5048, USA

Za Hrvatsku: Reformni pokret adventista sedmog dana, 10110 Zagreb, Ribnička 12.

Tel./fax: (01) 3634-067

E-mail: info@rpasd.hr

Internet: <http://www.rpasd.hr>

U citiranim biblijskim
stihovima korišten

je prijevod: Biblija: Živa riječ ili Varaždinska Biblija.

Mobilna APPS: Apple / Android - SDARM Mobile XP

Odgovorni urednik: Mladen Aradski

Predgovor

Koliko smo blizu rubu vječnosti? Taj podatak nije otkriven smrtnom biću, ali ipak bi se mnogi od nas složili da se posljednji događaji ovozemaljske povijesti brzo približavaju – da je drugi dolazak Krista u sili i slavi pred vratima. Iz tog razloga, učenici Subotnje škole širom svijeta proučavat će Pouke iz Knjige Jošue Nunova. Kao što je vjernom Božjem služi bilo povjereno vođenje naroda u zemaljski Kanaan, tako smo i mi pred ulaskom u nebeski Kanaan.

„Povijest izraelskog naroda napisana je za opomenu i pouku nama, na koje je došao svršetak svijeta. Oni koji budu stajali čvrsto u vjeri u ovim posljednjim danima, i koji će konačno ući u nebeski Kanaan, moraju slušati riječi upozorenja koje je Krist izgovorio Izraelcima. Ove riječi upućene su crkvi u pustinji kako bi ih Božji narod proučavao i slušao kroz sve generacije, zauvijek. Iskustvo Božjeg naroda u pustinji bit će iskustvo i Njegovog naroda u ovo vrijeme.“ – *The Upward Look, str. 232.*

„Preko Izraela kao svog naroda Bog je želio da pruži spoznaju svoje volje. Njegova obećanja i prijetnje, Njegove upute i ukori, čudesno pokazivanje Njegove sile među njima i blagoslovima za poslušnost i kaznama za prijestup i otpadništvo – sve to treba poslužiti u odgoju i razvoju načelne religioznosti među narodom Božjim sve do svršetka vijeka. Zato je važno da se upoznamo sa poviješću sinova Izraelovih i da pomno razmišljamo o Božjem postupanju s njima.“ – *Komentari biblijskih tekstova 2, str. 994.*

„Religija u danima Mojsija i Jošue Nunova bila je ista religija koja se traži i danas.“ – *Komentari biblijskih tekstova, II str. 994*

„Božji zakon i Njegovo carstvo trebali su obuhvatiti cijelu zemlju, i Njegov narod je morao biti poznat kao narod živoga Boga...“

„Oni nikada ne bi znali za poraz, jer bi u svakoj borbi bio uz njih Onaj koji je moćniji od svakog anđela.“ – *Komentari biblijskih tekstova 2, str.111.*

„Naša vjera i pouzdanje u Kneza našeg spasenja moraju se neprekidno održavati. Moramo se pokoravati Njegovom nalogu. Rušenje jerihonskih zidova bilo je samo rezultat pokoravanja Njegovim zapovijedima.“ – *The Review and Herald, 12. srpnja, 1887.*

Neka nam Gospod pomogne da ove pouke primimo u srce dok se marljivo pripremamo za ulazak u nebeski Kanaan, milostivo vođeni žrtvom i snagom Kneza našeg spasenja, Gospoda Isusa Krista!

Odsjek Generalne Konferencije za Subotnju školu

Dar prve subote za centralu Zapadnog polja Zimbabvea

Zimbabve je država u južnoj Africi koja nema izlaz na more, poznata po svom upadljivom krajoliku, velikim nalazištima minerala i raznim vrstama divljih životinja. Na moćnoj rijeci Zambezi, Viktorijini slapovi, jedno od sedam svjetskih čuda prirode, gromoglasno se obrušavaju sa 108 metara visine u usku Batoka klisuru.

Zimbabve graniči sa Južnom Afrikom, Botsvanom, Zambijom i Mozambikom. Ova nacija, koja broji oko 16 milijuna stanovnika, uživa potpunu slobodu vjeroispovijesti. Većina kršćana u Zimbabveu su protestanti. Protestantske kršćanske crkve s velikim brojem članova su anglikanska, zatim crkva Adventista sedmog dana i metodistička crkva. Rimokatolika ima oko milijun.

2008. godine, kad je inflacija skočila na astronomskih 231 milijun posto, nacionalna valuta potpuno je devalvirala i postala bezvrijedna. Kako bi stabilizirala ekonomiju, vlada je uvela korištenje američkog dolara kao glavne valute.

Vijest reformacije došla je do Zimbabvea 1928. godine. T. T. Ndlovu, učitelj u misiji Solusi, video je u uredu svog propovjednika pismo sa memorandumom Reformnog pokreta Adventista sedmog dana. Budući da nije znao za postojanje takve organizacije, on je prepisao adresu i počeo s dopisivanjem s braćom iz Europe. On je uskoro počeo propovijedati vijest reformacije i bio je protjeran iz misije nazad u svoju domicilnu oblast, gdje je na kraju osnovao prvu crkvu Reformnog pokreta u Africi. Godine 1951. neprijatelj je napao Reformni pokret i uzrokovao podjelu u crkvi, ali su se vjerni članovi pregrupirali – i od tog vremena djelo se stabilno razvija, što dovodi do osnivanja polja i misije. Nedavno su braća iz Zimbabvea započeli razne projekte, i uz samoodricanje su podigli spomenike Bogu – crkvene zgrade. Sada je potrebno sagraditi centralu sa službenim prostorijama, vrtićem i zdravstvenim centrom.

Pozivamo svu našu braću, sestre i prijatelje širom svijeta na molitvu i donacije koje bi doprinijele završetku ovog velikog projekta dostojnog ove pionirske države afričkog kontinenta.

Vaša braća iz Zapadnog polja Zimbabvea

Neustrašivi vođa

„Budite hrabri i srce će vam osnažiti, svi koji se u Gospoda uzdate!“ – Psalam 31:24.

„Božji ideal možeš dostići ako odluciš da u svoj rad ne utkaš vlastito ‘ja’. Spoznaja da duhom i djelima težiš biti sličan Kristu dat će ti snagu, utjehu i hrabrost.“ – Sluge evanđelja, str. 164.

Predlažemo da pročitate: Zdravlje i sreća, 497–502.

Nedjelja

30. prosinca

1. VRIJEDNOST VJERNOG VOĐE

a. Što trebamo naučiti iz načina na koji su Izraelci reagirali na Mojsijevu smrt? Ponovljeni zakon 34:7, 8; Psalam 112:6.

„Izraelci su duboko žalili za svojim preminulim vođom te su trideset dana posvetili za naročitu službu u znak sjećanja na njega. Oni nikada nisu shvatili vrijednost njegovih mudrih savjeta, njegove roditeljske nježnosti i nepokolebljive vjere, sve dok nije bio uzet od njih. S novim i dubljim poštovanjem oni su se prisjećali dragocjenih pouka koje im je dao dok je bio s njima.

Mojsije je bio mrtav, ali s njim nije umro njegov utjecaj. On je trebao živjeti djelujući uvijek iznova u srcima njegovog naroda. Dugo će se cijeniti sjećanje na taj svet, nesebičan život koji s tihom, uvjerljivom silom oblikuje živote i onih koji su zanemarili njegove žive riječi.“ – Patrijarsi i proroci, str. 481.

b. Na kakvo razmišljanje nas treba navesti gubitak onih koji su podnosili teret? Psalam 116:15.

„One koji podnose teret i vrućinu dana, ne bi trebalo ostaviti da padnu pod teretom.“ – The Review and Herald, 15. prosinca, 1885.

2. NJEGOVANJE POŠTOVANJA

- a. Zašto poštovanje prema bogobojskim vođama moramo istaknuti kao važno? Hebrejima 13:17; 1. Timoteju 5:17.
-
-

„Imena Božji izabralih slugu spominju s nepoštovanjem, a u nekim slučajevima s otvorenim prijezirom upravo oni čija je dužnost da ih podupru. Djeca su svakako čula omalovažavajuće primjedbe svojih roditelja u odnosu na svečane ukore i opomene Božjih slugu. Ona su razumjela prezrivo ruganje i podcenjivački govor koji su s vremena na vrijeme dopirali do njihovih ušiju s namjerom da u njihovim mislima svedu svete i vječne interese na razinu običnoga. Što rade ovi roditelji kad od svoje djece još u djetinjstvu stvaraju nevjernike? Na ovaj način uče djecu nepoštovanju i pobuni protiv ukora za grijeha koje upućuje Nebo....

Mnogo je onih koji posebno uživaju u razglabanju i bavljenju nedostacima, stvarnim ili izmišljenim, onih koji nose teške odgovornosti u vezi s ustanovama u Božjem djelu. Oni zanemaruju dobro i blagoslove koji su ostvareni napornim radom i nepokolebljivim posvećenjem Djelu i svoju pozornost usredotočuju na navodnu pogrešku, na neku stvar ili posao za koji, nakon što je učinjen i nakon posljedica koje su slijedile, misle da se mogao obaviti na bolji način, s boljim rezultatima, a da je prepusten njima, ne bi se ni pokrenuli s obzirom na obeshrabrenja koja ga prate ili bi ga vršili mnogo netaktičnije od onih koji su ga obavili kad im je Bog svojom providnošću otvorio vrata.“ – 4. *Svjedočanstvo*, str. 195.

- b. Kako mi danas možemo pokazati poštovanje prema našim vođama? Hebrejima 12:12,13; Job 4:4.
-
-

„Izgovorene riječi kritiziranja često su imale veoma obeshrabrujući utjecaj. Ali iznova i iznova, u njihovoј potrebi, Gospod im je slao upute da idu pravo naprijed, da slijede svog Vođu. Ja sam bila poučena da podignem ruke koje su klonule, da ojačam slaba koljena, da ohrabrim vjerne radnike riječima Gospodnjim.“ – *Manuscript Releases 6*, str. 409.

3. MOJSIJEV NASLJEDNIK

- a. **Tko je pomazan kao vidljivi vođa Izraela nakon Mojsijeve smrti? Koje su bile njegove osobine? Jošua 34:9.**

„Jošua je sada bio priznati izraelski voda. On je uglavnom bio poznat kao ratnik, a njegovi su darovi i vrline bili osobito vrijedni u ovom razdoblju izraelske povijesti. Hrabar, odlučan i ustrajan, točan i nepodmitljiv, ne osvrćući se na sebične interese u svojoj brizi za one koji su mu bili povjereni, a iznad svega nadahnut životom vjerom u Boga, takav je bio karakter božanski izabranog čovjeka da vodi izraelsku vojsku u njihovom ulasku u obećanu zemlju. Tijekom putovanja kroz pustinju on je djelovao kao Mojsijev prvi savjetnik, a svojom tihom, nepatvorenom vjernošću, ustrajnošću kad su se drugi kolebali, čvrstoćom u očuvanju istine usred opasnosti, on je pružio dokaze o svojoj spremnosti da naslijedi Mojsija čak i prije nego što ga je Božji glas pozvao na ovaj položaj.“ – *Patrijarsi i proroci*, str. 481

- b. **Kakav stav je bio prva tajna uspjeha Jošue Nunova? Izaja 57:15; 66:2.**

„Jošua je s velikom brigom i nevjerom u sebe gledao na djelo koje je bilo pred njim, ali Božje obećanje je uklonilo njegove strahove.“ – *Patrijarsi i proroci*, str. 482

- c. **Objasnite plan koji je Bog predstavio. Koji je bio jedini način na koji je Jošua mogao izvršiti taj plan? Jošua 1:1-5,9.**

„Jošua je bio mudar vojskovođa jer je Bog bio njegov vodič“ - *Borba i hrabrost*, str. 116

„Gospodin je obećao Jošui da će biti s njim kao što je bio s Mojsijem i da će s lakoćom osvojiti Kanaan ako bude vjerno poštovao sve Njegove zapovijedi. Jošua se brinuo kako će izvršiti svoju zadaću i uvesti narod u Kanaan, ali je ovo uvjeravanje uklonilo njegove strahove“ - 4. *Svjedočanstvo*, str. 156.

4. HRABROST U POSVEĆENOSTI

a. Što je Bog ponavljao ovom novom vođi? Zašto? Jošua 1:6,7.

„Mislite li da bi sve to bilo naloženo Jošui Nunovu da on nije bio u opasnosti da padne pod zavodnički utjecaj? Upravo zato što je znao da će se njegovom nastojanju, da se načelno drži pravde, suprotstavljati najsnažniji utjecaji, Gospod mu je u svojoj milosti naredio da ne skreće ni na desno ni na lijevo. On je bio dužan da se najizričitije drži načela čestitosti i ispravnosti...Da pred Jošuom Nunovim nisu bile tako velike opasnosti, Gospod mu ne bi više puta naglašavao: 'Budi odvažan i hrabar!' Ali Jošua Nunov je u svim svojim nastojanjima i odgovornostima uzimao Boga za svog vođu.

Nema veće obmanutosti nego kad čovjek prepostavlja da u bilo kakvoj teškoći može naći pouzdanijeg vođu, u iznenađenju mudrijeg savjetnika i u opasnosti sigurniju obranu nego što je Bog.“ – MS 66, 1898. – *Komentari biblijskih tekstova 2, str. 993*

b. Čime je Jošua trebao biti opremljen kako bi izvršio Božje planove? Jošua 1:8. Što mi iz ovoga možemo naučiti?

„lako biblijska religija predstavlja oličenje načela aktivnosti u službi, ona u isto vrijeme ističe potrebu svakodnevnog traženja mudrosti od Onoga koji je izvor svake premudrosti. U čemu je bila pobjeda Jošue Nunovog? U tome što je o Riječi Božjoj razmišljaо dan i noć...

„Oni koji su pozvani da budu savjetnici trebaju biti nesebični ljudi, ljudi vjere i molitve, ljudi koji se ne usuđuju osloniti samo na svoju ljudsku mudrost, nego se usrdno mole za prosvjetljenje i razum kako bi svoje dužnosti mogli izvršiti na najbolji način. Jošua Nunov je, kao vojskovođa izraelskog naroda, brižljivo pretražio knjige u kojima je Mojsije vjerno zabilježio Bogom dane upute – Njegove zahtjeve, upute, ukore i ograničenja – da ne bi krenuo nepomišljeno i bez savjeta. Jošua Nunov se nije usudio osloniti na vlastite pobude, ili na svoju ljudsku mudrost. Sve ono što je dolazilo od Krista, zaodjenutog danju u stup od oblaka, a noću u stup od ognja, on je smatrao veoma značajnim i cijenio kao sveto.“ – Letter 14, 1886. – *Komentari biblijskih tekstova 2, str. 993.*

5. HRABROST ZA ISPRAVNU STVAR

- a. Kakvu sigurnost imamo dok nastojimo biti hrabri u našem poslu u Gospodnjem vinogradu? Psalm 31:24; Izaja 41:10.
-

„Ako oni koji trebaju držati uzdignuto načelo posustaju i padaju, tko će zauzeti njihovo mjesto?... Zar ne postoje ljudi koji će se posvetiti Bogu, dušom, tijelom i duhom, koji će ići naprijed i prosvjećivati druge?...

„Baklja istine mora biti odnesena u mračne krajeve svijeta. Dok anđeli zadržavaju vjetrove, mi moramo raditi onako kako je Krist radio...

„Da smo vjerno radili, strpljivo i sa ljubavlju, imali bismo stotinu radnika tamo gdje sad imamo jednog. Neiskorištene prilike zapisane su i svjedoče protiv nas u istoj knjizi gdje se bilježe i zavist i pobuna protiv Boga.“ – *The Review and Herald*, 15. prosinca, 1885.

„Ovaj svijet je Božje veliko polje rada; On je otkupio one koji borave na svijetu dragocjenom krvlju svoga jedinorodnog Sina i On želi da Njegova poruka blagodati dopre do svih ljudi. Oni kojima je povjeren ovaj posao bit će kušani i ispitivani, ali moraju imati na umu da je Bog u njihovoj blizini, da će ih ojačati i podržati. On ne traži od nas da se oslanjam na "štap od trske stučene". Mi ne treba tražiti ljudsku pomoć. Neka nas Bog sačuva da čovjeka ne stavimo na mjesto na kome On treba biti... Gospod Gospod je naša 'vječna stijena'!“ – *Reflecting Christ*, str. 352.

„Budi hrabar u Gospodu. Sjeti se kako je On milostiv i nježan, kako je velika Njegova sila koja te čuva. Ono što ljudi nisu uspjeli napraviti, Bog je učinio. Daj Mu čast. Budi primjer pobožnosti svima sa kojima si u kontaktu. Neka Bog bude sudac. Tvoje djelo je da voliš Boga i služiš mu te da drugima budeš koristan.“ – *Manuscript Releases 19*, str. 151.

PITANJA ZA OSOBNO RAZMIŠLJANJE:

- O čemu su Izraelci trebali razmišljati dok je Mojsije još bio živ?
- Kako ja mogu zapasti u opasnost potkopavanja učinkovitosti vjernih vođa?
- Objasni tajne uspjeha Jošue Nunova od samog početka njegovog djela.
- Kako je Jošua uspio razviti hrabrost?
- Što nas treba potaknuti da gajimo vrlinu hrabrosti?

Suradnja dovodi do uspjeha

„Vjerom Rahaba, bludnica, ne propade zajedno s nepokornicima kad s mirom primi uhode.“ – Hebrejima 11:31.

„U pokvarenom Jerihonu, neznaboškinja je posvjedočila: „Jahve, Bog vaš – on je Bog gore na nebesima i dolje na zemlji.“ (Jošua 2:11) Spoznaja o Bogu, koja je tako doprla i do nje, osigurala joj je izbavljenje.“ – Proroci i carevi, str. 369.

Predlažemo da pročitate: Proroci i carevi, 369, 370, 375–378

Nedjelja

6. siječnja

1. SMJERNICE ZA DJELOTVORNOST

a. Što pokazuje da je Jošua planirao učinkovito, kao čovjek od akcije? Jošua 1:10-15. Kako to treba nadahnuti nas danas?

„Otvoreno iznesimo jasne planove svima na koje se mogu odnositi, a postarajmo se i dati planovi budu dobro shvaćeni. Zatim od rukovoditelja raznih odjela tražite da surađuju u provođenju tih planova. Ako pravilno prihvativimo i zainteresirano te dobre volje primjenjujemo ovu pouzdanu metodu, koja mijenja stvari u korijenu, izbjegnut ćemo mnoge uzaludne poslove, mnoga nepotrebna sukobljavanja.“ – Evangelizam, str. 94

„Neka se radnici brzo organiziraju u grupe, dva po dva, i rade u Kristovom duhu, slijedeći Njegove planove. Čak i ako se neki Juda uključi u djelo kao radnik, Gospod će se postarat za djelo. Njegovi anđeli ići će naprijed i pripremiti put. Prije toga, svaki veliki grad čut će značajnu vijest, i tisuće će biti dovedeni u poznavanje istine. Probudite crkve, izvadite svjeću ispod posude.“ – Medical Ministry, str. 303.

2. ZADOBIVANJE POVJERENJA I PODRŠKE

- a. Kako su plemena sa istočne strane Jordana uvjerila Jošuu Nunova u svoju odanost i podršku? Jošua 1:16,17. Što možemo naučiti iz toga?
-

„Krist želi da se Njegovi sljedbenici sastanu kao Crkva, da poštiju red, da imaju pravila i provode disciplinu i da svi budu prožeti poniznošću jedan prema drugome, smatrajući jedni druge većima od sebe. Jedinstvo i povjerenje bitni su za napredak Crkve. Ako svaki član Crkve smatra da smije djelovati neovisno o drugima postupajući na sebi svojstven način, kako Crkva može biti sigurna u trenutku opasnosti? Napredak i postojanje Crkve ovise o brzom, jedinstvenom djelovanju i uzajamnom povjerenju njezinih članova. Kad u kritičnom trenutku jedan oglasi uzbunu, potrebno je brzo i djelotvorno postupiti, bez postavljanja pitanja ili opširnog pretresanja predmeta i tako zbog odgađanja neprijatelju dati prednost, kad bi se zajedničkim djelovanjem mnoge duše mogle spasiti od propasti.

Povjerenje u našu braću bitno je za napredak Crkve; u trenutku neke vjerske krize važno je zajedničko djelovanje. Jedan nerazborit korak, jedan nepromišljeni postupak može Crkvu izložiti teškoćama i nevoljama od kojih se godinama neće oporaviti. Jedan član Crkve ispunjen nevjerovanjem može omogućiti velikom neprijatelju da utječe na napredak cijele Crkve, a posljedice mogu biti mnoge izgubljene duše.“ – 3. *Svjedočanstvo*, str. 446

- b. Kako je narod ohrabrio Jošuu Nunova? Jošua 1:18. Kako mi možemo biti nadahnuti ovakvom podrškom ukazanom vodstvu?
-

„Ne obeshrabrujmo jedni druge. Držimo se zajedno kako bismo svaku granu Božjeg djela učinili uspješnom. Ako netko dođe k vama i obeshrabrujuće vam priča o djelu u nekoj od naših institucija, govoreći da je preko svake mjere rasipničko, recite mu: 'Žao mi je što je to tako, hajde da im pomognemo ako su u teškoćama.' Govoreći tako, možete izbjegći veliko zlo koje biste izazvali ako biste uskratili suosjećanje i odbili pomoći onima koji su možda pogrešno predstavljeni. Ne obeshrabrujmo nikad čak ni one koji su pogrešno radili, ophodeći se prema njima kao da su nam učinili neoprostiv grijeh.“ – *Counsels on Health*, str. 243.

3. RAZMATRANJE IZAZOVA

- a. Koji korak je Jošua poduzeo kad se suočio sa prvom preprekom na putovanju? Jošua 2:1 (prvi dio).
-

„Izraelci su još uvijek bili utaboreni na istočnoj strani Jordana koji je predstavljao prvu prepreku za osvajanje Kanaana. „Prođite,” bila je prva Božja poruka Jošui, „jer ćete za tri dana prijeći preko Jordana, da biste primili u posjed zemlju koju vam Jahve, Bog vaš, daje u baštinu.“ Nije bilo uputa kojim putem da prijeđu. Jošua je međutim znao da će Bog za sve što zapovjedi otvoriti put svom narodu da to učini, i neustrašivi vođa je s ovom vjerom odmah počeo pripreme za polazak.

Nekoliko kilometara iza rijeke, nasuprot mjestu gdje su Izraelci taborovali, nalazio se velik i dobro utvrđen grad Jerihon. Ovaj grad je doslovno bio ključ za cijelu zemlju i on je predstavljao ozbiljnu prepreku za uspjeh Izraela. Jošua je stoga poslao dvojicu mladih ljudi kao uhode da posjete grad i saznaju nešto o njegovom stanovništvu, sredstvima i snazi njegovih utvrda.“ – *Patrijarsi i proroci, str. 482.*

- b. Objasni stanje uma stanovnika Jerihona i zaštitu pruženu od strane Rahabe u njenoj životnoj opasnosti. Jošua 2:1 (posljednji dio)-9.
-

„Užasne kazne kojima je Gospod pohodio idolopoklonike u zemlji iz koje su sinovi Izraelovi bili izvedeni ispunile su strahom i trepetom sve narode koji su živjeli na zemlji“ – *Komentari biblijskih tekstova 2, str. 994.*

- c. Što je Rahaba prepoznala kao ključ snage Izraelaca? Jošua 2:10,11.
-

“Služba prinošenja žrtava svojim poukama trebala je uzdići Krista pred narodima tako da svi koji pogledaju na Njega mogu dobiti život. Svi koji, kao Rahaba Kanaanka i Ruta Moabka, odbace idolopokloničku službu i okrenu se služenju pravom Bogu, trebali su se sjediniti s Božjim izabranim narodom.“ – *Proroci i carevi, str. 19.*

4. NEZNABOŽAČKA DUŠA OBRAĆENA

- a. Kojim postupkom je Rahaba zaštitila Božje ljude te zauzvrat i sama dobila zaštitu? Jošua 2:12-20. Čemu nas to uči?

„Oni koji budno bdiju nad dušama, koji se u potpunosti posvećuju spašavanju zabludjelih, time na najsigurniji način grade i svoje osobno spasenje.“ – 5. *Svjedočanstvo*, str. 573.

- b. Što je ta žena napravila kao znak dogovora? Jošua 2:21. Koliko je u Božjem djelu bitna suradnja?

„Mnogo je rečeno po pitanju neefikasnosti ljudskih npora, pa ipak Gospod ne čini ništa za spasenje duše bez suradnje čovjeka.“ – *Fundamentals of Christian Education*, str. 217.

- c. Što trebamo naučiti iz opreznosti uhoda? Jošua 2:22.

“Ima ljudi bezobzirna duha koji to nazivaju srčanošću i hrabrošću. Oni nepotrebno odlaze na mesta gdje im prijeti opasnost i tako se izlažu kušnjama iz kojih bi ih samo Bog mogao čudom izvesti nepovrijeđene i neuprljane.

Bog ne daje dragocjena obećanja da bi čovjeka utvrdio u njegovoj drskosti niti da se na njih oslanja kad se nepotrebno izlaže opasnosti. Gospodin od nas očekuje da se ponizno oslanjamо na Njegovu providnost. “Čovjek koji hodi ne može upravljati korake svoje.” Naš napredak i život ovisni su o Bogu. Ništa ne može biti uspješno obavljeno bez Božjeg dopuštenja i blagoslova. On može podići svoju ruku da napredujemo i primimo blagoslov, a može je i okrenuti protiv nas... Pokažimo razboritost, opreznost i poniznost te se obzirno odnosimo prema onima kojima to nedostaje.“ – 3. *Svjedočanstvo*, str. 482.

5. NADA I OHRABRENJE

- a. Što su uhode prenijele Jošui Nunovu kada su se vratile u izraelski logor? Jošua 2:23,24. Koliko su važne riječi ohrabrenja?
-

„Oni koji se svakodnevno posvećuju Bogu prikazuju svjetlu i radosnu stranu religije. Ne treba obeščaćivati Gospoda tužnim prepričavanjem teškoća koje nas pogađaju. Sve teškoće koje prihvaćamo kao odgojna sredstva u životu donijeti će nam na kraju radost. Cijeli naš vjerski život odisati će mirisom dobrih djela i riječi koje uzdižu i oplemenjuju. Neprijatelju je po volji kad vidi duše potištene i pogнутne glave; on želi da nevjernici steknu loš utisak o našoj vjeri. Ali Bog želi da se naše misli zadržavaju na nečemu što je uzvišenije. On želi da svaka duša trijumfira u sili Iskupiteljevoj.“ – SW (*Upute za rad subotne škole*), 7.ožujka, 1905.

- b. Kasnije, kada je Jerihon bio uništen, kako su se Izraelci ponijeli prema Rahabi i njenoj obitelji? Jošua 6:21-23,25. Što pokazuje da je pobjeda vjerom moguća, bez obzira kojem grijehu smo se odavali? Hebrejima 11:31.
-

„Tvrđava grijeha je u volji. Stavi svoju volju na Gospodnju stranu problema; nemoj sebe više stavljati u položaj grešnice, bludnice. Možda ne možeš jasno vidjeti kako da stekneš izbavljenje od grijeha koje si gajila, i stalno jačala. Jedini način je da priznaš svoje grijehu, da ih odbaciš, i da vjeruješ da će ti Isus oprostiti.“ – *Svjedočanstva o seksualnom ponašanju, o preljubi i o razvodu braka*, str. 140, 141.

PITANJA ZA OSOBNO RAZMIŠLJANJE:

1. Kako ja u svojim misionarskim naporima mogu biti efikasan poput Jošue Nunova?
2. Kako mogu pružiti podršku kao što su Jošui Nunovu pružila plemena sa istočne strane Jordana?
3. Kakav je Božji plan za „Rahabe“ s kojima se svakodnevno susrećemo?
4. Zašto su oprez i promišljenost važne vrline u opasnim vremenima?
5. Kako moj govor može više izgledati izvještaju uhoda?

Držati se Božjeg prisustva

„I zapovijede puku govoreći: »Kad ugledate Kovčeg zavjeta Gospoda, Boga svojega, i levitske svećenike kako ga nose, tada vi krenite sa svojega mjestra i podite za njim.“ – Jošua 3:3.

„Proučavajte pažljivo iskustva Izraelaca na njihovom putu za Kanaan. Proučavajte treće i četvrto poglavlje u knjizi Jošue Nunova, gdje je zabilježena njihova priprema za prijelaz preko Jordana i ulazak u obećanu zemlju.“ – Komentari biblijskih tekstova 2, str. 994.

Predlažemo da pročitate: Patrijarsi i proroci, 483–486;

1. Svjedočanstvo, 645–653; Rani spisi, 32.

Nedjelja

13. siječnja

1. POGLED UPRAVLJEN U VJERI

- a. Koju jasnu naredbu je Jošua izdao u vezi s Kovčegom zavjeta, simbolom Božjeg prisustva u Izraelu? Zašto? Jošua 3:2-4.

„Božji Kovčeg bio je sveti kovčeg, načinjen kao spremište Deset zapovijedi, zakona koji je predstavljao samoga Boga. Taj kovčeg smatran je slavom i snagom Izraela. Znak Božjeg prisustva počivao je na njemu dan i noć.“ – *Spiritual Gifts 4, str. 101.*

- b. U kojem smislu je, u prenesenom značenju, Kovčeg zavjeta u nebu jednak značajan za nas danas? Hebrejima 8:1,2; 9:3-5.
-

„Sotona je poduzeo sve moguće mjere da do nas kao naroda ne dopre ništa što bi nas opomenulo, prekorilo i potaklo da odbacimo naše zablude. Ipak postoji jedan narod koji će nositi kovčeg Božji.“ – *Svjedočanstvo za propovjednike, str. 373.*

2. PRIPREMA ZA VELIČANSTVENE STVARI

- a. Kako je Jošua rekao Izraelcima da se pripreme, prije nego što su na čudesan način doživjeli iskustvo Božje prisutnosti? Jošua 3:5.
-
- b. Kako nas Bog danas posvećuje ili čisti, i što proces posvećenja uključuje s naše strane? Titu 2:14; Matej 16:24.
-

“Pravo posvećenje dolazi od djelovanja načela ljubavi. Život onoga u čijem srcu prebiva Krist otkrit će praktičnu pobožnost... Posvećenje nije djelo trenutka, sata ili dana, već cijelog života. Ono se ne postiže izazivanjem uzbudjenja, već je posljedica stalnog umiranja grijehu i neprekidnog življenja za Krista.” – *Djela apostola*, str. 560.

„Istinsko posvećenje nije ništa drugo već svakodnevno umiranje vlastitom 'ja' i potpuno podčinjavanje volji Božjoj. Pavlovo posvećenje značilo je stalni sukob sa svojim "ja". Govorio je: "Dan za danom umirem." Njegove su volja i želje svakog dana dolazile u sukob s dužnošću i Božjom voljom. Umjesto da slijedi svoje sklonosti, činio je Božju volju koliko god bila neugodna i razapinjala njegovu narav." – 4. *Svjedočanstvo*, str. 299.

„Prava posvećenost je harmonija s Bogom, poistovjećivanje s Njim u karakteru. To se dobiva prihvaćanjem onih načela koja predstavljaju prijepis Njegovog karaktera.” – 6. *Svjedočanstvo*, str. 350.

„Ovdje je biblijsko posvećenje. To nije samo prikaz ili vanjsko djelo. Ono je primljeno preko kanala istine. To je istina primljena u srce i praktično provedena u život.” – 1. *Svjedočanstvo*, str. 339.

- c. Kome je zapovjeđeno da bude prvi koji će potencijalno riskirati život i sigurnost zbog naroda? Jošua 3:6-8.
-

„Svećenici su poslušali naređenje svoga vođe, i otisli su pred narodom, noseći Kovčeg zavjeta. Mnoštvo je naloženo da se povuku, tako da je oko kovčega bilo oko 1200 metara praznog prostora. Ogromno mnoštvo je sa dubokim zanimanjem promatralo kako svećenici idu prema obali Jordana. Vidjeli su ih kako sa svetim kovčegom postojano idu naprijed, prema nabujaloj, uzburkanoj rijeci, sve dok nisu namočili svoja stopala u vodi.” – *The Signs of the Times*, 7. travnja, 1881.

3. SIGURNOST BOŽJE PRISUTNOSTI

- a. Koje obećanje je ispunjeno nad posvećenim Božjim ljudima koji su u opasnosti nosili sveti kovčeg? Izaja 43:2.
-
-

„Četiri nebeska anđela uvijek su pratila Božji kovčeg, na svim njegovim putovanjima, da ga čuvaju od svih opasnosti i da ispune svaki zadatok koji su imali u vezi sa kovčegom.“ - *Spiritual Gifts 4, str. 102.*

- b. Što je Bog obećao u vezi sa nošenjem kovčega prilikom veličanstvenog zaustavljanja Jordana? Jošua 3:9-12.
-
-

- c. Kakvu nadu Bog daje svakom tko danas nosi breme i vjerno korača naprijed „noseći kovčeg“, šireći sadašnju istinu često u teškim i neizvjesnim okolnostima? Psalam 126:4-6.
-
-

„U nekim se trenucima Božjem služi čini nemogućim izvršiti potrebno djelo zbog nedostatka sredstava za nastavak ozbiljnog, temeljitog rada. Neki se boje da s onim što im stoji na raspolaganju ne mogu učiniti sve što osjećaju da im je dužnost. Ali ako krenu naprijed u vjeri, otkrit će se Božje spasenje i napredak će pratiti njihov trud. Onaj koji je svojim sljedbenicima naložio da idu u sve dijelove svijeta, brinut će se za svakog radnika koji poslušan Njegovom nalogu da navješće Njegovu vijest.

U izgradnji svoga djela Gospodin ne objašnjava uvijek sve svojim slugama. Katkad iskušava pouzdanje svojeg naroda tako što stvara okolnosti koje ga potiču da krene naprijed u vjeri. Često ga dovodi na uska i teška mjesta i traži da ide naprijed kad se čini da mu noge dotiču vode Jordana. Upravo u takvim trenucima, kad se Bogu uzdižu molitve Njegovih slugu u ozbiljnoj vjeri, On pred njima otvara puteve i izvodi ih na prostrano mjesto.“ – *Djela apostola, str. 357.*

4. BOŽJA RUKA NA DJELU

- a. Kakav divan rezultat je uslijedio nakon što su svećenici bezuvjetno poslušali naređenje koje im je Bog uputio preko Jošue Nunova? Jošua 3:14-17; 4:18.

„Svećenici su poslušali nalog svoga vođe i krenuli ispred naroda noseći Kovčeg saveza. Mnoštvo Izraelaca postrojilo se i krenulo za simbolom božanske prisutnosti. Široka kolona spustila se do obale Jordana i kad su noge svećenika dotaknule rub rijeke, voda uzvodno prestala je teći, a nizvodno je sva voda otekla ostavljajući korito rijeke suhim. Svećenici su nastavili put noseći Božji Kovčeg, a Izrael ih je slijedio. Usred Jordana svećenici su dobili nalog da stoje u koritu rijeke dok sve mnoštvo Izraelaca ne prijeđe. To je trebalo snažno utisnuti u sjećanje činjenicu da je sila koja je zaustavila jordanske vode bila ona ista koja je prije četrdeset godina omogućila njihovim očevima da prijeđu preko Crvenog mora. Mnogi koji su kao djeca prešli preko Crvenog mora, sada su sličnim čudom prešli preko Jordana kao ratnici, spremni za borbu. Nakon što je svo mnoštvo Izraelaca prešlo rijeku, Jošua je zapovjedio svećenicima da izidu iz rijeke. Kad su noseći Kovčeg saveza stupili na suprotnu obalu, Bog je uklonio svoju moćnu ruku i nakupljena voda jurnula je kao moćni slap prirodnim koritom rijeke; Jordan je kao nezadrživa plima preplavio svoje obale.“ – 4. *Svjedočanstvo*, str. 157

- b. Kako i zašto se ovo čudo trebalo sačuvati u sjećanju? Kako je ovo utjecalo na okolne narode? Jošua 4:4-9,21-24; 5:1.

„Isus, Sin Božji, koga su anđeli pratili, išao je ispred Kovčega kad je donesen pred Jordan i voda se u Njegovoj prisutnosti razdvojila. Krist, anđeli pored Kovčega i svećenici stajali su u koritu rijeke dok sav Izrael nije prešao preko Jordana.“ – *Spiritual Gifts 4*, str. 102.

„Kad je vijest da je Gospod zaustavio vode Jordana pred djecom Izraelovom dospjela do Amorejaca i Kanaanaca, njihova su se srca rastopila od straha.“ – *Patrijarsi i proroci*, str. 485.

5. DOŽIVLJAJ NOVOG ISKUSTVA

- a. Zašto je običaj obrezanja bio ukinut, a zašto je sada ponovo bio uspostavljen? Jošua 5:2-9.

„Privremeno obustavljanje obrezanja od pobune kod Kadeša bilo je neprekidan svjedok Izraelu da je njihov zavjet s Bogom, što je taj simbol predstavlja, bio raskinut. Prekid Pashe, uspomene na njihovo izbavljenje iz Egipta, bio je dokaz Gospodnjeg nezadovoljstva zbog njihove želje da se vrate u zemlju ropstva. Međutim, sada su godine odbačenosti bile okončane. Bog je još jednom priznao Izraelce kao svoj narod i obnovio znak zavjeta. Obred obrezanja je izvršen na svim ljudima koji su rođeni u pustinji.“ – *Patriarsi i proroci*, str. 485.

- b. Što je još obilježilo pobjedničko stanje u kom su se našli Izraelci nakon čuda na Jordanu? Jošua 5:10-12.

“Gospodin je sada jasno očitovao svoju silu i naklonost tako što je svoj narod preveo preko Jordana pa im se njihovi neprijatelji više nisu mogli rugati. Mana koja je dosad padala, sada je prestala padati jer su Izraelci bili na putu da zaposjednu Kanaan pa će moći jesti od plodova ove dobre zemlje: više nije bilo potrebe za manom.“ – 4. *Svjedočanstvo*, str. 159

PITANJA ZA OSOBNO RAZMIŠLJANJE:

1. Kako ja danas mogu promatrati Kovčeg zavjeta?
2. Koji je značaj spremnosti svećenika da zakorače u Jordan?
3. Kako ja danas mogu nositi Kovčeg zavjeta?
4. Zašto Bog ponekad odlučuje učiniti čuda poput onih na Jordanu?
5. Zašto je obred obrezanja bio toliko značajan na ulasku u obećanu zemlju? Koji obred je značajan za nas koji žudimo za nebeskim Kanaanom? Zašto?

Pobjeda u Jerihonu

Vjerom zidine jerihonske padloše pošto se tijekom sedam dana kružilo oko njih. – Hebrejima 11:30

„Krist i Njegovi anđeli bili su prisutni kada je kovčeg kružio oko Jerihona, konačno su oborili masivne zidine grada i izručili Jerihon u ruke Izraelaca.“ - Spiritual Gifts 4, str. 102.

Predlažemo da pročitate: 4. Svjedočanstvo, 159.–164.

Nedjelja

20. siječnja

1. ČUDESAN SUSRET

a. Dok je Jošua bio blizu Jerihona, razmišljajući i moleći se, koga je sreo i koje je pitanje postavio? Jošua 5:13.

“Kada se Jošua povukao od izraelske vojske kako bi nasamo razmišljao i molio Boga za pomoć, ugledao je stasitog Čovjeka, obučenog kao ratnika s isukanim mačem u ruci. Jošua u Njemu nije prepoznao nekoga od izraelskih ratnika, pa ipak, On nije izgledao kao neprijatelj.“ – 4. Svjedočanstvo, str. 159.

b. Tko je bio ratnik veličanstvenog i zapovjedničkog stasa koji je stajao pred Jošuom? Koje upute su mu tada dane? Jošua 5:14,15.

„(Jošua 5:13-15) To nije bio običan anđeo. Bio je to Gospod Isus Krist koji je vodio Izraelce kroz pustinju, zaodjenut u ognjeni stup noću i stup od oblaka danju. Svojim prisustvom On je mjesto na kojem je stajao učinio svetim. Stoga je Jošui zapovjeđeno da skine svoju obuću.“ - Spiritual Gifts 4, str. 61.

2. DOŠLO JE VRIJEME

- a. Što nam je rečeno o Jerihonu i zašto su njegova vrata bila zatvorena? Kakvo uvjerenje je Bog dao Jošui? Jošua 6:1,2.
-

„Jedna od najvećih utvrda na zemlji, veliki i bogati grad Jerihon, ležao je upravo pred njima, (Izraelcima)... Na granici plodne ravnice koja je obilovala bogatim i raznolikim tropskim plodovima, njegove su palače obilovale bogatstvom i porocima. Ovaj ponosan grad je iza svojih ogromnih utvrda prkosio izraelskom Bogu. Jerihon je bio jedno od ključnih središta idolopokloničkog bogoslužja, posebno posvećen Aštarti, božici Mjeseca. Ovdje je bilo središte svega što je u kanaanskoj religiji bilo najizopačenije i najpokvarenije. Izraelski narod, u čijim su umovima još bile svježe posljedice grijeha kod Bet-Peora, samo je s gađenjem i strahom mogao promatrati ovaj neznabožački grad.“ – *Patrijarsi i proroci*, 487.

- b. Objasni upute za zauzimanje grada koje je Bog dao preko Jošue Nunova. Jošua 6:3-8. Kako su sloga i disciplina uzdigne vjeru cijelog naroda?
-

„Međutim, upravo je uzastopno ponavljanje ove ceremonije tako dugo vremena, do konačnog rušenja zidina, pružilo priliku za jačanje vjere među Izraelcima. Njih se trebala duboko dojmiti misao kako njihova snaga nije u ljudskoj mudrosti niti u njihovoј moći, već samo u Bogu njihovog spasenja. Tako su stvarali naviku da se uopće ne oslanjaju na sebe, već na svojega božanskog Vođu.

Bi li se danas oni koji tvrde da su Božji narod, ovako ponašali pod sličnim okolnostima? Nema sumnje da bi mnogi slijedili svoje planove i predlagali druge načine i sredstva za ostvarenje željenog cilja. Protivili bi se prihvaćanju tako jednostavnog plana koji im ne bi donio nikakvu slavu osim zasluge poslušnosti. Također bi smatrali upitnim mogućnost osvajanja nekog utvrđenog grada na taj način. Ali na prvo mjesto dolazi zakon dužnosti. On treba biti iznad ljudske logike. Vjera je živa sila koja probija svaku prepreku, savladava svaku smetnju i diže svoju zastavu usred neprijateljskog tabora. – 4. *Svjedočanstvo*, str. 163.

3. TAJANSTVENI PRIZOR

- a. Što su Izraelci činili prvih šest dana u svom kruženju oko Jerihona? Jošua 6:9-14. Kako su stanovnici grada reagirali na ovaj tajanstveni prizor?
-

“Jošua je predvodio izraelsku vojsku iz poslušnosti prema božanskim zapovijedima. Nije poduzet niti jedan napad. Oni su jednostavno trebali kružiti oko grada, noseći Božji Kovčeg i trubeći u trube. Prvo su išli ratnici, skupina izabralnih ljudi, ne da bi ga osvojili vlastitom vještinom ili junaštвom, već poslušношću uputama što ih je dao Bog. Slijedilo ih je sedam svećenika s trubama. Zatim je išao Božji Kovčeg, okružen aurom božanske slave, koji su nosili svećenici obučeni u odore koje su prikazivale njihovu svetu dužnost. Nakon njega je išla izraelska vojska, svako pleme pod svojom zastavom. Tako je izgledala povorka koja je kružila oko osuđenog grada. Nije se čuo zvuk, osim koraka te moćne vojske i svečanog trubljenja truba koje su odjekivale brdima i ulicama Jerihona. Kad bi se obilazak završio, vojska se u tišini vraćala u svoje šatore, a Kovčeg je vraćen na njegovo mjesto u Šatoru.

Gradski stražari su s čuđenjem i opreznoшću pratili svaki pokret i izvještavali zapovjednike. Oni nisu znali značenje ovog prikaza, ali kad su promatrali ovu moćnu vojsku kako jednom dnevno maršira oko grada, sa svetim Kovčegom i pratećim svećenicima, tajanstvenost prizora unosila je strah u srca svećenika i naroda. Oni bi uvijek iznova provjeravali svoje snažne utvrde smatrajući da uspješno mogu odbiti i najjači napad. Mnogi su se ismijavali pri pomisli da im ovo jednostavno obilaženje može naškoditi. Drugi su bili zaprepašteni dok su promatrali povorku koja je svakog dana kružila oko grada. Sjećali su se da se pred ovim narodom rastavilo Crveno more te da im se nedavno otvorio prolaz kroz rijeku Jordan. Nisu znali kakva daljnja čuda Bog može učiniti za njih.” – *Patrijarsi i proroci, str. 488*

- b. Što se dogodilo sedmoga dana? Jošua 6:15,16,20; Hebrejima 11:30.
-

„Kako su nebeske vojske lako srušile zidine koje su se činile tako zastrašujućima uhodama koje su donijeli lažan izvještaj! Jedino upotrijebljeno oružje bila je Božja riječ. Ali sav je posao bio prepušten Svetomogućemu. – 4. *Svjedočanstvo, str. 161.*

4. KONAČNA PROPAST – I NJEN UZROK

- a. Što je Bog zapovjedio u vezi s Jerihonom, njegovim stanovnicima i imovinom? Kako je kletva Jošue Nunova u knjizi Jošue Nunova 6:26 ispunjena? Jošua 6:17-19,24,26; 1. Kraljevima 16:34.**

“Izraelci nisu ostvarili pobjedu svojom vlastitom silom, pobjeda je u cijelosti pripadala Gospodu, kao i prvi plodovi zemlje, grad je sa svime što je sadržavao trebalo odvojiti za žrtvu Bogu. Izraelce je trebalo naučiti da se oni tijekom osvajanja Kanaana ne trebaju boriti za sebe, već jednostavno biti oruđa za provođenje Božje volje. Nisu trebali tražiti bogatstva ili samouzvišenje, već slavu Jahve, svoga Kralja. Oni su prije osvajanja primili zapovijed: “Grad neka bude herem Jahvi – uklet i predan uništenju sa svime što je u njemu.” “A čuvajte se svega ukletoga u gradu da i sami ne budete prokleti... jer biste time navukli prokletstvo na tabor i uništili ga.”

Svi stanovnici grada, sa svim živim što se nalazilo u njemu, ... trebali su biti pobijeni mačem... Sam je grad bio spaljen, njegove palače i hramovi, njegove veličanstvene kuće sa svim raskošnim ukrasima, bogatim zastorima i skupocjenim haljinama, sve je bilo spaljeno... Samo tlo na kojem se nalazio grad bilo je prokletno, i Jerihon nikada nije bio ponovno izgrađen kao utvrda. Kaznaje izrečena nad svima koji pokušavaju ponovno izgraditi zidove što ih je božanska sila srušila. U prisutnosti cijelog naroda dana je svečana izjava: “Proklet bio pred licem Jahve čovjek koji pokuša da ponovno gradi Jerihon: gradio mu temelje na svom prvencu, podizao mu vrata na svome mezimcu!” – *Patrijarsi i proroci, str. 491.*

- b. Zašto je Bog izrekao takvo prokletstvo nad Jerihonom? Ponovljeni zakon 7:2-10; 20:16-18.**

“...ti ćeš ih potući i pomorom ih zatrti; nemoj sklapati s njima saveza niti im iskazuju milost.” (Ponovljeni zakon 7:2) “U gradovima onih naroda... ništa ne ostavljam na životu.” (Ponovljeni zakon 20:16) Mnogima su ove zapovijedi suprotne duhu ljubavi i milosti koji se zahtijeva u drugim dijelovima Biblije, ali to su uistinu bile zapovijedi beskonačne mudrosti i dobrote. Bog je trebao utvrditi Izrael u Kanaanu, načiniti od njih narod i vlast koja je trebala biti prikaz njegovog kraljevstva na zemlji. Oni nisu bili samo baštinici istinske vjere već su njena načela trebali raširiti diljem svijeta. Kanaanci su se odali najodvratnijem i najpokvarenijem neznaboštву te je bilo nužno očistiti zemlju od onoga što bi sigurno spriječilo ispunjenje Božje milostive namjere.

„Stanovnici Kanaana su imali obilje prilika za pokajanje.“ – *Patrijarsi i proroci, str. 492.*

5. BOG ZNA NAJBOLJE

a. Što trebamo naučiti iz osvajanja Jerihona? Rimljanima 15:4.

“Nama kao narodu nedostaje vjere. U ove dane malo njih slijedilo bi upute dane preko Božjeg izabranog sluge onako poslušno kao što je to učinila izraelska vojska koja je zauzela Jerihon. Vojskovođa Gospodnje vojske nije se otkrio cijeloj zajednici. Razgovarao je samo s Jošuom, koji je ovaj razgovor prenio Izraelcima. Ostalo je na njima da povjeruju ili posumnjuju u Jošuine riječi, da slijede zapovijedi koje im je dao u ime Vojskovođe Gospodnje vojske, ili da se pobune protiv njegovih uputa i ospore njegovu vlast. Oni nisu mogli vidjeti andeoske vojske svrstane pod vodstvom Božjeg Sina, pa su mogli reći: “Kakvi su to besmisleni nalozi za kretanje i kako smiješno izgleda svakog dana obilaziti oko gradskih zidina, a u međuvremenu trubiti u ovnuske robove! To uopće ne može djelovati na ove jake utvrde.”

Bog će svojoj djeci koja Mu vjeruju pomoći u svakoj krizi ako se potpuno pouzdaju u Njega i bespogovorno Ga budu slušala.

Bog se silno bori za vjerni narod koji bez pogovora ili sumnje sluša Njegovu riječ. Veličanstvo Neba je svojim andeoskim vojskama bez ljudske pomoći srušilo jerihonske zidine. Naoružani izraelski ratnici nisu imali razloga da se hvale svojim uspjesima. Sve je bilo učinjeno Božjom silom. Neka se narod odrekne sebe i želje da radi u skladu sa svojim planovima; neka se ponizno pokori božanskoj volji i Bog će mu obnoviti snagu i svojoj djeci donijeti slobodu i pobjedu.” – 4. *Svjedočanstvo*, str. 162-164.

PITANJA ZA OSOBNO RAZMIŠLJANJE:

1. Kako je Jošua bio unaprijed osnažen za izvršavanje naročitih planova?
2. Da Jerihon nije uništen, kako bi to moglo utjecati na tijek povijesti?
3. Objasni tajanstveni način na koji je Bog izvojevaо jerihonsku bitku.
4. Zašto su Izraelci morali sve spaliti, a metal dati u riznicu?
5. Što me možda sprječava da iskusim uspjeh koji Bog daje?

Dar prve subote za centralu Unije misije u Zambiji

Otkad je Zambija 1964. godine dobila neovisnost od Velike Britanije, ova država postala je poznata kao centar mira cijele regije južne Afrike. To je zemlja koja ne izlazi na more, površine 752.612 km², a naseljava je oko 15,5 milijuna ljudi.

Zambija je proglašena kršćanskom državom prije oko 20 godina, i danas je poznata kao zemlja koja poštuje vjersku slobodu.

Prvi misionar koji je donio vijest reformacije dospio je do ove zemlje 1940. godine. Međutim, vijest nije prihvaćena sve do 1970. godine. Čak i tada djelo nije napredovalo toliko brzo koliko smo očekivali zbog problema sa kojima su se suočavala naša nekadašnja braća i odluke vlade da u to vrijeme zabrani registriranje crkava.

Ipak, naše molitve konačno su uslišene i Reformni pokret Adventista sedmog dana registriran je 1991. godine. Od tada Božje djelo dobro napreduje. Trenutno imamo skoro 700 članova.

Centralna Unije naše misije nalazi se na sjeverozapadu zemlje. Zbog povećanja članstva, tijekom našeg posljednjeg zasjedanja delegata, odlučeno je da se centrala preseli u glavni grad, Lusaku, gdje bi bilo više prostora za izgradnju objekata poput klinike za liječenje biljem, vegetarijanskog restorana i edukativnog centra za misionarske radnike.

Istaknuti stup – svjetionik vijesti reformacije uvijek djeluje kao duhovni katalizator u završavanju Božjeg djela na ovoj zemlji. Nažalost, naša sredstva za širenje ovog djela su nedovoljna. „Shvaćate li žrtvu prinešenu na Golgoti dovoljno duboko kako bi bili spremni sve druge interese u svom životu podčiniti radu na spašavanju duša? Ista neodoljiva želja za spašavanjem izgubljenih koja je bila obilježje Spasiteljevog života predstavlja obilježje i Njegovih pravih sljedbenika. Pravi kršćanin ne želi živjeti za sebe. U nastojanju da sve što ima i cijelo svoje biće posveti službi Gospodu on nalazi pravo zadovoljstvo. Na sve to on je pokrenut neizrecivom željom da pridobije duše za Krista.“ – 7. *Svjedočanstvo, str. 12.*

Naša je iskrena nada da će ljubav i žrtva otkrivene u božanstvu pokrenuti svakog vjernika da velikodušno doprinese spašavanju svijeta koji propada.

Unaprijed zahvaljujemo i želimo vam Božje izobilne blagoslove!

Vaša braća i sestre iz Zambije

Agonija u Aju

„Izrael je sagriješio... Zbog toga se djeca Izraelova nisu mogla održati pred svojim neprijateljima.“ –Jošua 7:11,12.

„Tisuće su poginule na bojištu jer Bog nije mogao blagosloviti i dati sreću narodu u kojem se nalazio jedan grešnik, jedan koji je prestupio Njegovu riječ.“ – 3. Svjedočanstvo, str. 239

Predlažemo da pročitate: 3. Svjedočanstvo, 263–272.

Nedjelja

27. siječnja

1. SKRIVENA OPASNOST VREBA

a. Koje skrivene opasnosti Jošua nije bio svjestan, nakon pada Jerihona? Jošua 7:1. Koji koraci su u međuvremenu poduzeti u osvajanju Kanaana? Jošua 7:2,3.

„Ubrzo nakon pada Jerihona Jošua je odlučio napasti Aj, gradići u ravnici samo nekoliko milja zapadno od Jordanske doline. Uhode poslane na ovo mjesto donijele su izvještaj da je stanovnika malo te da će trebati mala vojska za pobjedu.“ – Patrijarsi i proroci, str. 493.

b. Na temelju izvještaja uhoda, koliko vojnika je poslano da napadne Aj? Jošua 7:4 (prvi dio). Koje su greške tada učinjene?

„Velika pobjeda koju je Bog ostvario za njih učinila ih je samouvjerenima. Budući da im je obećao Kanaansku zemlju, oni su se osjećali sigurni te su propustili shvatiti da im samo božanska pomoć može dati uspjeh. Čak je i Jošua iznio svoje planove za osvajanje Aja ne zatraživši savjet od Boga.

Izraelci su počeli precjenjivati vlastitu snagu i s prijezirom gledati na svoje neprijatelje. Očekivala se lagana pobjeda.“ – Patrijarsi i proroci, str. 493.

2. POZIV NA ISPITIVANJE SRCA

a. Koje neugodno iznenađenje je zaprepastilo Izraelce u Aju? Jošua 7:4,5.

„Oni (tri tisuće izraelskih vojnika) su požurili s napadom bez obećanja da će Bog biti s njima. Došli su gotovo do vrata grada da bi se suočili s odlučnim otporom. Obuzeti strahom zbog broja i temeljite pripreme njihovih neprijatelja, oni su pobegli niz strmu padinu. Kanaanci su ih ljuto progonili: „I tjerali su ih ispred svojih vrata... pobili su ih na strmini.“ Premda su gubici brojčano bili mali, samo trideset šest ljudi, poraz je obeshrabrio cijelu zajednicu. „Klonu tada srca narodu kao da mu je voda u žilama.“ Ovo je prvi put da su se u bitci suočili s Kanaancima, i ako su ih stanovnici ovog malog grada natjerali na bijeg, kakve će biti posljedice većih sukoba koji su bili pred njima?“ – *Patriarsi i proroci*, str. 494.

b. Kako je Jošua reagirao povodom tragedije? Jošua 7:6-9. Što je bilo pogrešno u njegovom odgovoru?

„Jošua je pokazao istinsku revnost za čast i slavu Božjeg imena, pa ipak se u njegovoj molitvi nadziru sumnja i nevjerica. Pomisao da je Bog preveo svoj narod preko Jordana da bi ga predao sili neznabozaca bila je pogrešna i nedolična za vođu Izraela. Osjećanje potištenosti i nepovjerenja – koje je Jošua pokazao u pogledu silnih čuda koja je Bog učinio pri oslobođenju svog naroda, kao i u pogledu toliko puta ponavljanih obećanja koja je On bio spremam ispuniti za njih u istjerivanju grešnih stanovnika kanaanske zemlje – zaista nisu imala opravdanja.“ – *The Signs of the Times*, 21. travnja, 1881.

„Griješi svaka crkva koja ne istražuje uzrok tame i nevolja koje su je snašle. Crkva ne može napredovati i biti živa dok ne postane svjesna zla u svojim redovima koje onemogućava primanje Božjeg blagoslova.“ – 3. *Svjedočanstvo*, str. 520.

„Neka crkve koje tvrde da vjeruju u istinu, koje zagovaraju Božji zakon, drže taj zakon i odvoje se od svake nepravde. Neka se pojedinačni članovi crkve odupru iskušenjima da prakticiraju zle stvari i popuštaju grijehu. Neka crkva započne s djelom čišćenja pred Bogom kroz pokajanje, poniznost i duboko istraživanje srca, jer nalazimo se u nesimboličnom danu pomirenja – ozbiljnom vremenu koje donosi vječne posljedice.“ – 2. *Odabrane poruke*, str. 378.

3. BOG ODGOVARA

a. Kako je Bog milostivo odgovorio dok se Jošua molio, negodujući zbog sramotnog poraza izraelske vojske kod Aja? Jošua 7:10-12.

„Ali naš milostivi Bog nije svog slugu (Jošuu) pohodio gnjevom zbog ove njegove zablude (sumnje i nevjericе). On je u svojoj milosti primio skrušenost i molitvu Jošue, ali je u isto vrijeme blago ukorio njegovo nevjerovanje, a zatim mu otkrio uzrok njihovog poraza.“ – *The Signs of the Times*, 21. travnja, 1881.

b. Što treba naučiti iz ove krize? 1. Korinćanima 10:1-5,11,12.

„Nato Gospod reče Jošui: "Ustani! Zašto si ti pao na lice svoje? Sagriješio je Izrael i prekršio savez moj koji sam im zapovjedio. Ta uzeli su i od onoga što je pod kletvom i ukrali i prevarili i stavili među svoje stvari. Zato se sinovi Izraelovi ne mogu održati pred svojim neprijateljima; okreću leđa pred svojim neprijateljima jer postadoše ukleti. Neću više biti s vama ako ono što je pod kletvom ne istrijebite iz svoje sredine." (Jošua 7:10-12).

Pokazano mi je da Bog ovde pokazuje kako gleda na grijeh među onima koji tvrde da su Njegov narod koji vrši zapovijedi. Oni koje je posebno počastio da budu svjedoci veličanstvenog očitovanja Njegove moći, poput starih Izraelaca, i koji će se čak i onda usuditi prezreti Njegove izričite upute, bit će predmet Njegova gnjeva. On uči svoj narod da su neposlušnost i grijeh posebno uvredljivi za Njega i da se na njih ne smije olako gledati. On pokazuje da Njegov narod, kad se nađe u grijehu, odmah mora poduzeti odlučne mjere da ga odbaci kako na svima ne bi počinulo Njegovo negodovanje. Ali ako oni koji su na odgovornim položajima prijeđu preko grijeha naroda, bit će izloženi Njegovom negodovanju, a Božji narod kao cjelina bit će odgovoran za te grijehu. U postupanju sa svojim narodom u prošlosti, Gospodin pokazuje potrebu za očišćenjem Crkve od grijeha. Jedan grešnik može raširiti tamu koja će isključiti Božje svjetlo za čitavu zajednicu. Kad narod shvati da se na njega spušta ova tama a ne zna uzrok, treba ozbiljno tražiti Boga s velikom poniznošću i skrušenošću dok se grijesi koji žaloste Njegovog Duha ne nađu i uklone.

Predrasude koje su se pojavile protiv nas zbog toga što smo korili grijeha koje mi je Bog pokazao, i vika koja se podigla zbog grubosti i oštrine, nepravedna je. Bog traži da govorimo i mi nećemo šutjeti. Ako su grijesi u Njegovom narodu očiti i ako Božji sluge ravnodušno prolaze pokraj njih, oni zapravo podupiru i opravdavaju grešnika; u tom su slučaju jednako krivi i sasvim je sigurno da će biti izloženi Božjem negodovanju jer će biti proglašeni odgovornima za grijeha krivca.“ – 3. *Svjedočanstvo*, str. 256, 266

4. DJELO U OVIM POSLJEDNJIM DANIMA

- a. Što je Gospod naredio Jošui Nunovu da poduzme u krizi koju je uzrokovala slabost i poraz kod Aja? Jošua 7:13-15. Što iz ovoga možemo naučiti?

„Oni mogu biti svjedoci počinjenog zla, ali se ne osjećaju kao Jošua i ne ponižavaju se zato što ne osjećaju da su duše izložene opasnosti.

Pravi Božji narod, kojemu je na srcu duh Gospodnjeg djela i spasenje duša, uvijek će vidjeti grijeh i njegov stvarni, grešni karakter. Oni će uvijek zagovarati vjerno i otvoreno postupanje s grijesima koji tako lako prionu za Božji narod. Posebno u završnom radu za Crkvu, u vrijeme zapečaćenja sto četrdeset i četiri tisuće koje će stati bez mane pred Božjim prijestoljem.

Tko stoji u ovo vrijeme u Božjem vijeću? Jesu li oni koji opravdavaju grijehu među onima koji tvrde da pripadaju Božjem narodu i koji u srcu mrmljaju, možda ne otvoreno, protiv onih koji kore za grijeh? Jesu li to oni koji ustaju protiv njih i zbližavaju se s onima koji čine bezakonje? Ne, nikako! Ako se ne pokaju i ne napuste Sotonin posao u tlačenju onih koji osjećaju teret za djelo nego podupiru ruke grešnicima u Sionu, nikad neće primiti pečat Božjeg odobravanja.“ – 3. *Svjedočanstvo*, str. 266.

“Ako vođe Crkve ne budu marljivo istraživali grijehu koji izazivaju Božje negodovanje, postat će odgovorni za te grijehu.“ – 3. *Svjedočanstvo*, str. 269.

- b. Kako je Jošua poslušno izvršio Božji nalog? Jošua 7:16-18.

„Jošui su dane upute za otkrivanje i kažnjavanje zločinca. Za otkrivanje krivca trebala se koristiti kocka. Grješnik nije izravno otkriven, već je to pitanje za neko vrijeme držano u neizvjesnosti, da narod osjeti krivicu grijeha koji su bili među njima i da ih se tako navede da ispituju svoja srca i ponize se pred Bogom...

Onda je Božji prst uputio na onoga koji je unesrećio Izraela, čovjeka Akana, sina Karmijina, iz Judina plemena.“ – *Patrijarsi i proroci*, str. 495.

5. VJERNE VOĐE U KRIZI

- a. Što je Jošua ljubazno zamolio Akana da napravi, i kakav je bio Akanov odgovor? Jošua 7:19-21. Kako Bog gleda na ravnodušnost u vrijeme krize? Sefanija 1:12.
-
-

„Mnogima nedostaje Jošuina razboritost; njima nije povjerena dužnost da ispitaju zlo i da bez oklijevanja uklone grijehe koji postoje među njima. Neka takvi ne ometaju one kojima je povjeren ovaj posao; neka se ne ispriječe na putu onima čija je dužnost da to učine.

Pokazano mi je kako je Akanovo priznanje bilo slično priznanjima nekih među nama i da će ih još biti. Oni kriju zlo koje čine i ne žele učiniti dragovoljno priznanje dok ga Bog ne razotkrije, pa tek onda priznaju svoje grijehe. Nekolicina njih nastavlja zlim putem dok ne otvrđnu. Oni čak mogu znati da su time opteretili Crkvu, kao što je Akan znao da je kriv što je Izrael bio nemoćan pred svojih neprijateljima. Ali njihova ih savjest ne osuđuje. Oni ne žele oslobođiti Crkvu time što bi ponizili svoje oholo, buntovno srce pred Bogom i uklonili zlo koje čine. Božje negodovanje prati Njegov narod i On neće očitovati svoju silu dok u njemu vladaju grijesi koje ohrabruju oni na odgovornim položajima.

Oni koji u Božjem strahu nastoje oslobođiti Crkvu prepreka i ispraviti strašno zlo kako bi Božji narod uvidio potrebu da se zgraža nad grijehom i kako bi mogao napredovati u čistoći i time proslaviti Božje ime, uvijek će nailaziti na protivljenje od strane neposvećenih.“ – 3. *Svjedočanstvo*, str. 270.

„Crkva kao cjelina u određenoj je mjeri odgovorna za zla pojedinih vjernika, jer se na pojavu zla nije oglasila negodovanjem.“ – 4. *Svjedočanstvo*, str. 491.

PITANJA ZA OSOBNO RAZMIŠLJANJE:

1. Koji je bio uzrok poraza Izraelaca kod Aja?
2. Što je u molitvi Jošue Nunova Bogu bio dokaz vjere, a što je otkrivalo sumnju?
3. Objasni dužnost crkve ostatka koja se ozbiljno priprema za Kristov drugi dolazak.
4. Koje upravljačke osobine spomenute u Knjizi Jošue Nunova, u 7. poglaviju, bi bilo dobro da i ja razvijem?
5. Zašto ne smijem ometati neophodno djelo protjerivanja grijeha iz tabora?

Akanov sindrom

„A njima reče: »Pazite, čuvajte se i pohlepe, jer ako tko i obiluje, život mu nije u onome što posjeduje.“ Luka 12:15.

„Kod nekih stjecanje imetka prerasta u opsjednutost.“ – 4. Svjedočanstvo, str. 490.

*Predlažemo da pročitate: Patrijarsi i proroci, 493–498;
4. Svjedočanstvo, 489–495.*

Nedjelja

3. veljače

1. UZROK PROKLETSTVA

- a. Što je Jošua napravio kada je Akan konačno priznao svoju krivicu, nakon što ga je Bog izdvojio kao krivca u Izraelu? Jošua 7:22,23.
-
-

- b. Zašto je bilo toliko važno objelodaniti takve grijeha? Izreke 26:2.
-

„Akan je dobro razumio naredbu i da je zlato i srebro za kojim se polakomio Gospodnje.“ – 3. Svjedočanstvo, str. 268.

„Akanov grijeh je donio propast cijelom narodu. Zbog grijeha jednog čovjeka Božje nezadovoljstvo će počivati na njegovoj Crkvi sve dok se prijestup ne ispita i ukloni. Crkva se ne treba bojati utjecaja onih koji joj se otvoreno suprotstavljaju, nevjernika ili hulnika, već nedosljednih Kristovih vjernika. To su oni koji zadržavaju Božje blagoslove za Izrael i slabe njegov narod.

Kad je crkva u teškoćama, kad postoji hladnoća i duhovni pad, tada umjesto da sklope ruke i oplakuju svoje nesretno stanje, neka članovi istražuju postoji li Akan u taboru. S poniznošću i ispitivanjem srca neka svatko nastoji otkriti skrivene grijeha koji odvraćaju Božju prisutnost.“ – Patrijarsi i proroci, str. 497.

2. AKAN JE SMATRAN ODGOVORNIM

- a. Što je Bog naložio narodu da napravi sa Akanom? Jošua 7:24,25.
Zašto je njegova sudbina upozorenje za nas koji živimo tako blizu završetka vremena milosti?
-
-

„Kad na kraju nastupi kriza do koje će neizbjježno doći i kad se Bog zauzme za svoj narod, oni koji su grijesili, koji su bili oblak tame i ispriječili se pred Božjim djelovanjem za Njegov narod, uznemirit će se zbog dužine vremena koje su proveli u mrmljanju i izazivanju obeshrabrenja u djelu. Takvi se poput Akana mogu uplašiti i priznati da su sagrijesili, ali priznanje dolazi prekasno i nije onakvo kakvo bi trebalo biti da bi njima koristilo, premda njime mogu rasteretiti Božje djelo.“ – 3. *Svjedočanstvo*, str. 271

„I danas ima mnogo takvih koji Akanov grijeh ne smatraju tako kobnim i nalaze izgovor za njega; ali to dolazi samo otuda što takvi uopće nemaju predodžbu o prirodi grijeha i njegovim posljedicama, niti o Božjoj svetosti i neprikošnjenosti Njegovih zahtjeva. Često se čuju tvrdnje da Bog ne gleda tako sitničarski slušamo li mi pažljivo Njegovu Riječ, pokoravamo li se svim zapovijedima Njegovog svetog zakona ili pak ne; ali zapis o Njegovom postupku sa Akanom treba nam poslužiti kao opomena. On ni u kom slučaju ne pravda krivoga.“ – *The Review and Herald*, 20. ožujka, 1888.

- b. Kako i zašto je Akanovu sudbinu trebalo održati u sjećanju? Jošua 7:26. Što nam to treba otkriti?
-

„Jeste li razmišljali o tome zašto su svi Akanovi srodnici zajedno s njim bili predmet Božje kazne? – Zato što nisu bili učeni i odgojeni u skladu sa uputama danim u zakonu Božjem, kao Njegovom mjerilu pravde. Akanovi roditelji su svog sina odgajali tako da se on osjećao slobodnim ne poslušati Riječ Božju, i načela utkana u njegov život navela su ga da i sa svojom djecom postupa tako, te su se i ona izopačila. Utjecaj uma na um uvijek ima povratno djelovanje; i kazna kojom su pored Akana obuhvaćeni i njegovi srodnici, otkriva činjenicu da su i svi oni bili uvučeni u prijestup.“ – *Komentari biblijskih tekstova 2*, str. 998.

3. GLIB POHLEPE

a. Što je Akana navelo na grijeh? Jakov 1:13-15.

„Akanovu pohlepu je potaknuo izgled skupog šinearskog plašta, i čak kad se suočio licem u lice sa smrću, on ga je nazvao “lijep šinearski plašt”. Jedan je grijeh vodio k drugom i on je uzeo zlato i srebro odvojeno za Gospodnju riznicu, on je Bogu oduzeo prve plodove Kanaanske zemlje.

Smrtonosni grijeh koji je Akana odveo u propast ima svoje korijene u pohlepi, jednom od najuobičajenijih grijeha koji se često uzima olako. Dok se drugi prijestupi otkrivaju i kažnjavaju, kako prijestup desete zapovijedi rijetko izazove samo ukor! Veličina tog grijeha i njegove strašne posljedice pouke su iz Akanove povijesti.“ – *Patrijarsi i proroci, str. 496.*

b. Objasni koje zlo pohlepe predstavlja odricanje od vjere. Hebrejima 13:5.

„Pohlepa je zlo koje se postupno razvija. Akan je gajio pohlepu za dobitkom dok ona nije postala navika koja ga je vezala okovima što ih je bilo nemoguće raskinuti. Dok je pothranjivao ovo zlo, pomisao da nanese zlo Izraelu ispunila bi ga strahom, ali je njegova sposobnost rasuđivanja bila umrtvljena grijehom i kad je kušnja došla, on je postao laka žrtva.

Ne čine li se slični grijesi usprkos opomenama koje su isto tako svečane i izričite? Nama je zabranjeno popuštati pohlepi kao što je Akanu bilo zabranjeno prisvojiti jerihonski plijen.

Njezin se prljavi trag vidi posvuda. Ona stvara nezadovoljstvo i neslogu u obiteljima, izaziva zavist i mržnju između siromašnih i bogatih, potiče svirepo tlačenje bogatih nad siromašnima. Ovo zlo ne postoji samo na ovom svijetu već i u crkvi. Kako se često i ovdje susreće sebičnost, pohlepnost i posezanje za tuđim, zapostavljanje milosrđa, potkradanje Boga “u desetini i prinosu”. Među “dobrostojećim i cijenjenim” članovima crkve postoje mnogi Akani.“ – *Patrijarsi i proroci, str. 496, 497*

4. IZBJEGAVANJE ZAMKE

- a. Koja upozorenja protiv žudnje za bilo čim što ne pripada nama dopiru i do nas? Luka 12:15; 1. Ivanova 2:15-17.
-

„Upravo ova sve veća sklonost stjecanju novca, sebičnost koju rađa želja za dobitkom, udaljuje od Crkve Božje naklonost i umrtvљuje njezinu duhovnost. Kad su glava i ruke stalno zaokupljeni planiranjem i gomilanjem bogatstva, zaboravlja se na Božje i ljudske zahtjeve.“ – 4. *Svjedočanstvo, str. 82.*

„Umjesto da sve daju za Krista, mnogi, poput Akana, uzimaju zlatnu šipku i privlačan šinearski plašt i sakrivaju to u svom šatoru. Kada je prisustvo jednog Akana bilo dovoljno da oslabi cijeli izraelski logor, zar se treba čuditi što je uspjeh koji prati naše napore tako neznatan, kad svaka crkva i skoro svaka obitelj ima svog Akana?“ – 5. *Svjedočanstvo, str. 145.*

- b. Koje još grijeha, povezane sa pohlepolom, Bog pogotovo mrzi? Izreke 6:16-19. Kako Bog gleda na nas ako gajimo ove grijeha?
-
-

„Različiti grijesi koje njeguju i vrše oni koji se smatraju kršćanima, donose Božje negodovanje na Crkvu. Kad se otvore nebeske knjige, Sudac neće nijednom riječju iznijeti čovjekovu krvnju; bit će dovoljan jedan prodoran, uvjerljiv pogled i svako će se djelo, svaki čin u životu živo prikazati u sjećanju počinitelja. Ovu osobu neće biti potrebno, kao u Jošuino doba, tražiti od plemena do obitelji, već će njezine usne priznati vlastitu sramotu, sebičnost, pohlepu, nepoštenje, varanje i prijevaru. Njezini će grijesi, skriveni od ljudi, tada biti objavljeni kao s krovova.

Utjecaj kojega se Crkva treba najviše bojati ne dolazi od otvorenih protivnika, nevjernika i bogohulnika, već od nedosljednih osoba koje isповijedaju Krista. To su oni koji onemogućavaju primanje blagoslova izraelskog Boga i navlače na Crkvu slabost, prijekor koji nije tako lako ukloniti.“ – 4. *Svjedočanstvo, str. 492.*

„Njegovog Duha vrijeđaju ohološću, razmetanjem, nepoštenjem i iskorištavanjem drugoga neki koji tvrde da su pobožni. Sve to donosi Božje negodovanje na Njegov narod.“ – 4. *Svjedočanstvo, str. 491.*

5. TRANSPARENTNOST U TRGOVANJU

- a. Koje poimanje nam može pomoći da Boga i sve svoje bližnje stavimo ispred svoje prirodne težnje za svjetovnim dobitkom? Izreke 15:3; Kološanima 3:1-3.
-

„Varanje u trgovaju, običaj u svijetu, nije primjer za kršćane. Oni ni u sitnicama ne smiju odstupiti od savršenog poštjenja. Prodati neki predmet skuplje nego što vrijedi zato što je kupac neinformiran, znači prijevaru. Nezakoniti dobitak, sitni trikovi u trgovaju, preuveličavanje, nepoštena konkurenčija, snižavanje cijene nekom bratu koji nastoji poštено poslovati — sve ovo kvari čistoću Crkve i upropaštava njezinu duhovnost.

Poslovni svijet ne nalazi se izvan granica Božje vladavine. Kršćanstvo nije nešto čime se hvalimo subotom i pokazujemo u svetištu; ono se pokazuje svakog dana u tjednu i na svakom mjestu. Njegove zahtjeve moramo priznati i poštovati u radionici, u domu i u poslovnim pothvatima s braćom i sa svijetom.“ – 4. *Svjedočanstvo*, str. 494.

„Prvi kršćani nisu imali ni izdaleka tu prednost i mogućnosti koje mi imamo. Oni su bili siromašan narod, ali su osjećali silu istine. Pokretačka snaga koja ih je nagonila da ulože sve što su imali bio je cilj koji su stalno imali pred svojim očima. Osjećali su se kao oruđa u Božjim rukama o čijoj aktivnosti ovisi spasenje ili pak gubitak mnogih duša. Uložili su u to sve što su imali i bili su u svakom trenutku spremni da se odazovu na svaki poziv Gospodnjih.

„Mi tvrdimo da se rukovodimo istim načelima i da smo pod utjecajem istog Duha... Neka se svako od nas osobno zalaže da primjerom nesebičnog dobročinstva pozitivno i poticajno djeluje na druge.“ – 5. *Svjedočanstvo*, str. 145, 146.

PITANJA ZA OSOBNO RAZMIŠLJANJE:

1. Što najviše sprječava izlijevanje Božjih blagoslova i slabi Njegov narod?
2. Kako ja mogu utjecati na mlade na sličan način kao što je Akan utjecao na svoju djecu?
3. Kako mogu izbjegići grešno odavanje korijenima pohlepe?
4. Koja opasnost naročito vreba kada god kupujemo ili prodajemo nešto već korišteno?
5. Kako mogu izbjegići čestu zamku žudnje za zemaljskim dobitkom?

Blagoslovi i prokletstva

„Nije bilo nijedne riječi što ju je zapovjedio Mojsije koju ne pročita Jošua pred svim zborom Izraelovim i ženama i djecom i pridošlicama koji su hodili među njima.“ – Jošua 8:35.

„Oni su se mogli nadati da će ostvariti namjere Božje samo ako svako srce bude ispunjeno poštovanjem prema svetom Božjem zakonu.“ – Patrijarsi i proroci, str. 465.

Predlažemo da pročitate: Patrijarsi i proroci, 499–504.

Nedjelja

10. veljače

1. SVEČANI IZBOR

a. Koji izbor je Bog postavio pred svoj narod na granici obećane zemlje, i što iz toga možemo naučiti? Ponovljeni zakon 11:26-28.

„Bog traži poslušnost; ako Ga ne poslušate, naći ćete se u gorem položaju nego da ste neutralni. Ako vas Bog ne obdari svojim blagoslovom, bit ćete izloženi Njegovom prokletstvu. On od vas zahtijeva da budete voljni i poslušni, i kaže da ćete onda uživati plodove zemaljske. Prema Izajiji 1:19. strašno je prokletstvo izrečeno nad onima koji ne dolaze u pomoć Gospodinu.“ – 2. Svjedočanstvo, str. 166.

b. Navedite dvije planine odabrane za izricanje blagoslova i prokletstava. Ponovljeni zakon 11:29. Kako su izraelska plemena podijeljena za ovu svetu dužnost? Ponovljeni zakon 27:11-13.

„Ebal i Gerizim, na suprotnim stranama doline, gotovo da su se dotali, a njihovi ispušteni dijelovi su naizgled stvorili prirodnu govornicu, tako da se svaka izgovorena riječ mogla dobro čuti dok se s druge strane planinske padine pružao ogroman prostor za velik skup.“ – Patrijarsi i proroci, str. 521.

2. VJEŽBANJE UMA ZA POBJEDU

a. Koju zapovijed, danu preko Mojsija, a vezanu za goru Ebal je trebalo izvršiti kad je narod prešao preko Jordana? Ponovljeni zakon 27:2-8.

b. Što je još trebalo napraviti s ciljem utvrđivanja zakona u umu naroda? Ponovljeni zakon 6:6-9; 31:19-22.

„U danima putovanja kroz pustinju Gospodin se obilno postarao da Njegova djeca sačuvaju u sjećanju riječi Njegova Zakona. Kad se nasele u Kanaanu, svakog će dana u svakom domu trebati ponavljati božanska pravila; ona su trebala biti napisana na dovratnicima i vratima, na spomen-pločama. Uz pratnju glazbe trebali su ih pjevati i stari i mlađi, svećenici su ih trebali objavljivati narodu na javnim skupovima, a upravitelji zemlje svakoga dana proučavati. “Neka knjiga Zakona bude na ustima tvojim: razmišljaj o njoj danju i noću” – zapovjedio je Gospodin Jošui – “kako bi vjerno držao sve što je u njoj napisano: samo ćeš tad biti sretan i uspijet ćeš u pothvatima ... kuda god podješ.” Jošua 1:8. – *Proroci i carevi, str. 464.*

c. Koju korist i mi dobivamo pamteći Božji zakon i razmišljajući o obećanjima i opomenama zapisanim u Njegovoj Riječi? Psalam 119:11.

„Nekoliko puta dnevno treba dragocjene, zlatne trenutke posvetiti molitvi i proučavanju Pisma, ako ne više, onda bar naučiti napamet neki tekst da bi se u duši mogao razvijati duhovni život.“ – 4. *Svjedočanstvo, str. 459.*

„Mislima se mora postaviti granica, ne smije im se dopustiti da lutaju. One se moraju baviti svetim spisima. Čak i cijela poglavљa treba učiti napamet da bismo ih ponavljali kada nam se Sotona približi sa svojim iskušenjima. Čak i dok idete ulicom, možete pročitati neki stih, razmišljati o njemu i tako ga utisnuti u svoje pamćenje, a Bog će učiniti da svjetlost tako sačuvanog znanja zasija u vrijeme kada to bude potrebno.“ – *The West Michigan Herald, 26. listopada, 1904.*

3. IZVRŠAVANJE SPOMENUTIH UPUTA

- a. Kako je Jošua izvršio nalog dan preko Mojsija u pogledu gore Ebal? Jošua 8:30-32.

„Prema uputama danim Mojsiju, na gori Ebal je podignut spomenik od kamena. Na tim kamenovima koji su prethodno bili premazani posebnom žbukom, ispisan je zakon, ne samo Deset zapovijedi izgovorene na Sinaju i urezane na kamenim pločama već i zakoni što ih je Mojsije primio i zapisao u knjigu. Pored ovog spomenika bio je izgrađen žrtvenik od neklesana kamena na kojem su prinosili žrtve Gospodu. Značajna je bila činjenica da je žrtvenik podignut na gori Ebal, planini na kojoj je izrečeno prokletstvo, označavajući da je Izrael zbog prijestupa Božjeg Zakona na sebe pravedno navukao Božji gnjev i bio bi odmah kažnjen da nije bilo Kristova pomirenja predstavljena žrtvenikom.“ – *Patrijarsi i proroci*, str. 500.

- b. Kako je Jošua rasporedio vođe i narod za tu značajnu svečanost, i što trebamo uočiti u vezi s načinom na koji su i stranci bili primljeni? Jošua 8:33.

„Šest plemena, potomci Lee i Rahele, bili su smješteni na planini Gerizim. Oni koji su potjecali od inoča, zajedno s Rubenom i Zebulunom, zauzeli su svoja mjesta na Ebalu, dok su svećenici s Kovčegom zauzeli dolinu između njih.“ – *Patrijarsi i proroci*, str. 500.

„Neka oni koji vjeruju u Gospodnju Riječ čitaju upute zapisana u Levitskom zakonu i Ponovljenom zakonu. Tu će vidjeti kakav su odgoj imali sinov Izraelski. Iako su kao izabrani narod bili pozvani da budu osobiti i sveti, odvojeni od ostalih naroda koji nisu poznavali Boga, trebali su biti ljubazni prema strancima. Na stranca nisu smjeli gledati s prijezirom samo zato što ne pripada Izraelu. Strancima je trebalo ukazati ljubav i pažnju jer je Krist umro da spasi i njih isto tako kao i Izraelce. Na njihovim praznicima zahvalnosti, kada su se podsjećali na sve što im je Bog učinio u svojoj milosti, trebali su i stranci naići na srdačnu dobrodošlicu.“ – 6. *Svjedočanstvo*, str. 253, 254.

4. IZBJEGAVANJE FORMALNOSTI U VJERSKIM SLUŽBAMA

a. Što je bio vrhunac obreda na gori Ebalu? Jošua 8:34.

„Na znak trube zavladao je muk, i onda je Jošua, okružen dubokom tišinom, u prisutnosti ovog огромног skupa, stoeći pored svetog Kovčega, pročitao blagoslove koji su trebali slijediti ako poslušaju Božji Zakon. Sva plemena na Gerizimu su odgovorila: “Amen.” – *Patrijarsi i proroci, str. 500.*

b. Zašto je bilo prikladno da cijeli skup kaže „Amen“? Psalm 106:48. Zašto je često prikladno da i mi kažemo „Amen“?

„Kada je riječ Gospodnja upućivana Izraelcima u vrijeme Starog zavjeta, zapovijed je glasila: 'I sav narod odgovarajući neka kaže: Amen.' Kada je kovčeg zavjeta unesen u grad Davidov, i kad je otpjevan psalm radosti i trijumfa, 'sav narod uzvikne: Amen, i hvališe Gospoda.' Ovaj svesrdni odgovor bio je dokaz da su oni razumjeli izgovorenu riječ i pridružili se slavljenju Boga.

U našim vjerskim službama ima previše formalnosti. Gospod želi da propovjednici koji iznose Njegovu Riječ budu za to osposobljeni silom Svetog Duha; a slušatelji ne trebaju sjediti u pospanoj ravnodušnosti, gledajući nezainteresirano oko sebe i ne obraćajući pažnju na ono što se govori. Dojam koji se na takav način ostavlja na nevjernike niti malo ne ide u prilog Kristovoj religiji. Ovi takozvani kršćani, koji tako ravnodušno slušaju izlaganje Božje Riječi, niti malo ne oskudijevaju u ambicijama i revnovanju kad su u pitanju njihovi ovozemaljski poslovi i interesi; ali ono što je od vječnog i neprolaznog značaja ne budi njihovo dublje zanimanje. Glas Božji upućen preko Njegovih vjesnika može zvučati kao ugodna pjesma; ali Njegove svete opomene, ukori i ohrabrenja ostaju posve zanemareni. Njih je potpuno paralizirao duh ovoga svijeta. Istine sadržane u Riječi Božjoj nailaze na zatvorene uši i tvrda srca na koja se ne može utjecati. Naše crkve trebaju biti duhovno budne i aktivne, hrabriti i poticati Kristove propovjednike i pomagati im u djelu spašavanja duša. Kada skupština hodi u svjetlosti, u njoj će se uvijek čuti i radostan odziv i riječi usrdne zahvalnosti.“ – *5. Svjedočanstvo, str. 297.*

5. TAJNA SREĆE

- a. Što je još bilo uključeno u obred izricanja blagoslova i prokletstava? Jošua 8:35. Što je trebalo redovito ponavljati? Ponovljeni zakon 31:10-13.
-

„On je nakon toga pročitao prokletstva, a plemena na Ebalu su na isti način izrazila svoje slaganje. Svečani je odgovor tisuća i tisuća glasova zvučao kao glas jednog čovjeka. Nakon toga slijedilo je čitanje Božjeg Zakona, zajedno s uredbama i kaznama koje im je predao Mojsije.

Izrael je primio Zakon na Sinaju izravno iz Božjih usta, a Njegove svete zapovijedi, zapisane Njegovom vlastitom rukom, još uvijek su bile čuvane u Kovčegu. Sada je on ponovno napisan tako da ga svi mogu čitati. Svi su imali prednost da sami vide uvjete Saveza uz koje su trebali osvojiti Kanaan. Svi su trebali izraziti svoje prihvaćanje uvjeta Saveza i pristati na blagoslove i prokletstva njegova držanja ili zanemarivanja. Zakon nije samo bio napisan na kamenju spomenika već ga je i Jošua pročitao pred svim Izraelcima. Nije prošlo mnogo tjedana otkad je Mojsije dao narodu cijelu knjigu Ponovljenog zakona, a Jošua ju je ipak ponovno čitao.

Čitanje Zakona su slušali ne samo izraelski muškarci već i žene i djeca, jer je bilo važno da i oni znaju i vrše svoje dužnosti.“ – *Patrijarsi i proroci*, str. 500-503.

- b. Navedi neke od blagoslova i prokletstva. Ponovljeni zakon 28:1-13; 27:14-26.
-

PITANJA ZA OSOBNO RAZMIŠLJANJE:

1. Zašto su blagoslovi i prokletstva koja su dana starom Izraelu značajna i danas?
2. Na koji način mi je ponekad pamćenje i razmišljanje o svetim spisima bilo od koristi?
3. Zašto su i stranci bili prisutni među vođama i narodom na gori?
4. Na koji način mogu pružiti veću podršku djelu propovjednika u mojoj lokalnoj crkvi?
5. Zašto je bilo važno da svi od mladosti nauče koja je njihova dužnost prema Bogu?

Pomaganje stanovnicima Gibeona

„Ovo ćemo učiniti s njima: ostaviti ćemo ih na životu da se gnjev ne sruči na nas zbog zakletve kojom im se zaklesmo.“ – Jošua 9:20.

„Usred zemlje se jedan brojan narod – Gibeonjani – odrekao neznabroštva, ujedinio s Izraelom, i dobio dio u blagoslovima zavjeta.“ – Patrijarsi i proroci, str. 369.

Predlažemo da pročitate: The Signs of the Times, 1884.

Nedjelja

17. veljače

1. LUKAVA SPLETKA

a. Što su ljudi iz Gibeona napravili vidjevši pobjede Izraelaca? Jošua 9:3-6.

„Tu ih je uskoro posjetilo čudno izaslanstvo koje je s njima željelo sklopiti savez. Predstavnici su izjavili da su došli iz daleke zemlje, a njihov je izgled to naoko i potvrđivao. Njihova je odjeća bila stara i pohabana, njihove sandale pokrpane, zalihe pljesnive, mjehovi koje su koristili za vino bili su pocijepani i podvezani, kao da su ih brzo popravili za putovanja.

U njihovom dalekom domu, navodno iza granica Palestine, njihovi sunarodnjaci su čuli za čuda koja je Bog učinio za svoj narod i poslali ih da sklope savez s Izraelom.“ – Patrijarsi i proroci, str. 505.

b. Prepričaj njihov susret i što su to Izraelci trebali znati. Jošua 9:7-13.

„Izraelci su posebno bili upozorenji da ne sklapaju saveze s idolopokloničkim Kanaancima, i vođe su posumnjale u istinitost riječi ovih stranaca.“ – Patrijarsi i proroci, str. 505.

2. RAZOČARAVAJUĆA OBMANA

- a. Koju grešku su Jošua i vođe učinili u vezi s Gibeoncima? Zašto su oni podbacili? Jošua 9:14,15.
-
- b. Kako su Izraelci reagirali nakon što su vidjeli da su prevareni? Zašto je bilo ispravno što su poštanjeli Gibeonce? Jošua 9:16-20.
-

„Ogorčenje Izraelaca je bilo veliko kad su saznali za prijevaru kojom su bili prevareni. „Ali sva zajednica poče rogororiti protiv glavara“, ali oni su odbili raskinuti savez, premda je načinjen prijevarom, jer su se „zakleli Jahvom, Bogom Izraelovim“. „Ali ih nisu napali sinovi Izraelovi.“ Gibeonci su se zavjetovali da će se odreći idolopoklonstva, prihvatići štovanje Jahve, tako da očuvanje njihovih života nije bilo kršenje Božje zapovijedi da se unište idolopoklonički Kanaanci. Izraelci se stoga nisu zadanom zakletvom obvezali da učine neki grijeh. Premda je zakletva iznuđena prijevarom, ona se nije smjela zanemariti.“ – *Patrijarsi i proroci*, str. 506.

- c. Što trebamo shvatiti o važnosti čestitosti i držanju jednom dane riječi? Izreke 12:22; Psalm 15:1,4 (posljednji dio).
-

„Obveza na koju se zaklinjemo zadanom riječju, ako nas ne obvezuje da učinimo grješan čin, mora se držati svetom. Mogućnost dobitka, osvete ili osobnog interesa ne može ni na koji način utjecati na nepovredivost zakletve ili zavjeta“ – *Patrijarsi i proroci*, str. 506.

„Ako u bilo kojoj stvari izjavite da ćete nešto učiniti, a kasnije shvatite da ste drugome učinili uslugu na vlastiti gubitak, iz načela ne odstupajte niti za dlaku. Izvršite svoju riječ. Traženjem promjene plana pokazat ćete da se na vas ne može osloniti. Ako povučete riječ u malim poslovima, povući ćete je i u većim. Pod takvim okolnostima neki su u kušnji da varaju, govoreći: „Niste me dobro razumjeli. Mislili ste da moje riječi znače više nego što sam namjeravao.“ Ali činjenica je da su mislili upravo ono što su rekli, no izgubili su dobre pobude pa su se naknadno poželjeli povući iz sporazuma koji bi im mogao donijeti gubitak.“ – *Odgovorno roditeljstvo*, str. 154.

3. SUDBINA GIBEONACA

- a. **Budući da su Gibeonci pribjegli lukavstvu, kakva je bila njihova životna sudbina? Jošua 9:21-23. Na koji način to pokazuje utjecaj koji je Bog Izraelov ostavio na okolne narode?**

„Život Gibeonaca je bio pošteđen, ali su bili određeni kao sluge za Svetište da vrše fizičke poslove...

Gibeon, njihov najvažniji grad, „bio je značajan kao kakav kraljevski grad”, „a svi žitelji njegovi bijahu ratnici”. To je očit dokaz straha koji su Izraelci unijeli među stanovnike Kanaana, kad su ljudi ovog grada pribjegli tako ponižavajućim sredstvima da bi spasili svoje živote.“ – *Patrijarsi i proroci*, str. 506.

- b. **Kako su Gibeonci odgovorili na presudu? Jošua 9:24-27.**

„Jošua pozva Gibeonce i reče: ‘Bit ćeće drvosječe i vodonoše za Dom Boga moga.’ Oni su rado prihvatali ove uvjete, svjesni da su pogriješili, te su rado otkupili svoj život po bilo koju cijenu.“ – *Patrijarsi i proroci*, str. 526.

- c. **Što pokazuje da bi Gibeonci bili blagoslovljeni da su ostali pošteni i rekli cijelu istinu, umjesto što su pribjegli obmani? Izlazak 12:48,49; Levitski zakon 19:33,34.**

„Bog je uveo uredbu da svi koji se odreknu paganstva i stupe u zajednicu s Izraelom dijele blagoslove zavjeta....

Za stanovnike i građane ovog „kraljevskog grada“ čiji „žitelji... bijahu ratnici“ bilo je veliko poniženje biti drvosječe i vodonoše u narednim naraštajima. Ali oni su prihvatali odjeću siromaštva da bi prevarili, a sada im je ono dano kao znak doživotne službe. Tako je njihov ropski položaj tijekom naraštaja trebao svjedočiti o Božjoj mržnji prema neistini.“ – *Patrijarsi i proroci*, str. 507.

4. DRŽANJE OBEĆANJA

- a. Što su petorica amorejskih kraljeva učinila kada je do njih došla vijest da su Gibeonci stupili u mir sa Izraelom? Jošua 10:1-5.
-

„Pokoravanje Gibeonaca Izraelu zbulilo je kraljeve Kanaana. Odmah su poduzeti koraci da se osvete onima koji su sklopili mir s napadačima.“
– *Patrijarsi i proroci, str. 507.*

- b. Kada su Gibeonci uvidjeli da su u opasnosti, koju poruku su poslali Jošui Nunovu, i što je on po tom pitanju poduzeo? Jošua 10:6-9.
-

„Ne napuštaj svojih slugu, nego se pozuri k nama, da nas izbaviš i da nam pomogneš, jer su se protiv nas udružili svi amorejski kraljevi koji žive u Gorju.“ Opasnost nije prijetila samo Gibeoncima već i Izraelcima. Grad je držao prolaze k središnjoj i južnoj Palestini i morao se sačuvati ako se željela osvojiti zemlja.

Jošua se odmah pripremio da podje u oslobođanje Gibeona. Stanovnici opkoljenog grada bojali su se da će on odbiti njihov poziv, zbog prijevarne koju su koristili. Ali oni su se predali pod izraelski nadzor, prihvatali štovanje Boga i on se smatrao obveznim da ih zaštiti. Ovaj put nisu pošli bez božanskog savjeta i Gospod ih je ohrabrio u ovom pothvatu...

Marširajući cijelu noć on je ujutro doveo svoje snage pred Gibeon. Udruženi su knezovi jedva sakupili svoje vojske oko grada kad ih je Jošua napao.“ – *Patrijarsi i proroci, str. 507.*

- c. Što je posvjedočilo o veličanstvenoj moći izraelskog Boga u korist onih koje je On obranio? Jošua 10:10,11.
-
-

„Ogromno mnoštvo je pred Jošuom pobeglo planinskim prolazom prema Bet-Horonu, a kad su stigli do vrha, počeli su bježati niz strminu na drugu stranu. Tu ih je stigla kamena tuča.“ – *Patrijarsi i proroci, str. 508.*

5. MOLITVA I AKCIJA

- a. Koju čudesnu molbu svog vjernog sluge, Jošue Nunova, je Bog uslišio, u čast i slavu Tvorca? Jošua 10:12-14. Zašto je On to učinio?
-

„Jošua, koji je sve to promatrao s grebena, vidio je da će dan biti prekratak da se obavi sav posao. Ako ih se potpuno ne potuče, njegovi će se neprijatelji ponovno okupiti i započeti bitku: “Obrati se Jošua Jahvi i poviće pred Izraelcima: ‘Stani sunce, iznad Gibeona, i mjesece, iznad dola Ajalona!’ I stade sunce, i zaustavi se mjesec sve dok se nije narod osvetio neprijateljima svojim... I stade sunce nasred neba i nije se nagnulo k zapadu gotovo cijeli dan.

Božji Duh je nadahnuo Jošuinu molitvu da bi ponovno pružio dokaz o sili izraelskog Boga. Zato ovaj zahtjev nije bio izraz drskosti velikog vođe. Jošua je primio obećanje da će Bog sigurno poraziti ove izraelske neprijatelje, a ipak je on uložio velike napore, kao da je uspjeh ovisio samo o izraelskoj vojsci. On je učinio sve što je čovjek mogao učiniti, a onda je vjerom povikao za božansku pomoć. Tajna uspjeha je zajedništvo božanske sile s ljudskim naporima. Oni koji ostvaruju najveće rezultate oni su koji se bez ustezanja oslanjaju na ruku Svetogućega. Čovjek koji je zapovjedio: “Stani, sunce, iznad Gibeona, i mjesece, iznad dola Ajalona!” čovjek je koji je satima ležao na zemlji u molitvi u taboru u Gilgalu. Ljudi molitve su moćni ljudi. – *Patrijarsi i proroci*, str. 509.

“Ovo moćno čudo svjedoči da je sve stvoreno pod upravom Stvoritelja.” – *Patrijarsi i proroci*, str. 509.

- b. Što je Bog ponovo učinio, što pokazuje da On upravlja prirodom? Izaja 38:7,8. Što će On raditi u budućnosti? Job 38:22,23; Otkrivenje 16:17,21.
-

PITANJA ZA OSOBNO RAZMIŠLJANJE:

1. Jesam li ikada bio prevaren? Ako jesam, kako sam to mogao izbjegići?
2. Zašto su Izraelci ostali vjerni varalicama koji su ih obmanuli?
3. U povijesti Gibeonaca, što dokazuje da se laganje ne isplati?
4. Zašto je Bog podario uspjeh Izraelcima u borbi protiv Amorejaca?
5. Što će se dogoditi u budućnosti, kao pokazatelj da Bog upravlja prirodnim silama?

Dar prve subote za pomoć ugroženima u nepogodama širom svijeta

„Jer potrebita neće nestati iz zemlje, zato ti ja zapovijedam govoreći: ‘Otvori širom ruku svoju bratu svojemu i siromahu svojemu i potrebniku svojemu u svojoj zemlji.’

– Ponovljeni zakon 15:11

„Ako li osiromaši brat tvoj i njegova sredstva uza te okračaju, onda ga ti podupri kao i došljaka ili pridošlicu, da poživi uza te.“
– Levitski zakon 25:35

Jeste li ikada zamišljali kako određenog dana dolazite kući i odjednom se suočavate sa potresom, uraganom ili poplavom? Zamislite, sve što ste cijelog života gradili uništeno je za samo nekoliko minuta. Svake godine se tisuće ljudi širom sveta suočava s ovim teškoćama – upadajući u veliko siromaštvo i oskudicu. Među njima se nalaze i naša braća – članovi crkve – koji su dio naše obitelji, i koji, nakon prirodnih nepogoda, gube sve što imaju i postaju ovisni od podrške bližnjih u započinjanju novog života. Prošle godine pogodilo ih je sve što je moglo – požari, poplave, zemljotresi, uragani, čak i vulkanske erupcije. U tim slučajevima osjećamo kako naš Bog štiti svoj narod, čuvajući njihov život i imovinu. Međutim, u mnogim situacijama Odsjek naše crkve za pomoć ugroženima morao je uložiti sredstva kako bi se osigurala hrana, voda i lijekovi, sagradili novi domovi i crkve, pomagao je onima koji su ostali bez usjeva, osigurao medicinsku njegu i liječenje, a ponekad čak i hitne operacije. Tada novac prikupljen tijekom godine za unesrećene u prirodnim nepogodama predstavlja blagoslov ovoj braći. Naši darovi mogu im biti od koristi da osiguraju zaklon, daju stabilnost i utješno osjećanje pripadnosti Kristovoj obitelji.

„Mnoga obećanja upućuje Gospod onima koji služe Njegovim stradalnicima.“ – 6. *Svjedočanstvo*, 306. Zapamtite, dok otvaramo ruku siromašnima i potrebitima, mi prilažemo za našeg brata koji je dio obitelji našeg Gospodara. Neka svatko od nas da sve od sebe i bude siguran da će naš Bog u mnogome blagosloviti naš život i umnožiti naša sredstva, jer će naš novac biti od velike vrijednosti u staranju za našu braću koja stradaju u najnezgodnijim krajevima svijeta.

Odjel GK za dobrotvorni rad

Bog vodi osvajanje

„Kako je Gospod zapovjedio Mojsiju, sluzi svojemu, tako je Mojsije zapovjedio Jošui, a Jošua tako i učinio; nije izostavio ništa od svega onoga što je Gospod zapovjedio Mojsiju.“ – Jošua 11:15.

„Gospodin je obećao Jošui da će biti s njim kao što je bio s Mojsijem i da će s lakoćom osvojiti Kanaan ako bude vjerno poštovao sve Njegove zapovijedi.“ – 4. Svjedočanstvo, str. 156.

Predlažemo da pročitate: Patrijarsi i proroci, 510, 511.

Nedjelja

24. veljače

1. STRAŠNI NEPRIJATELJI

- a. **Što se dogodilo sa južnim Kanaanom ubrzo nakon pobjede u Bet-Hronu? Jošua 10:40-43.**

„Ubrzo nakon pobjede kod Bet-Horona slijedilo je osvajanje južnog Kanaana.“ – *Patrijarsi i proroci, str. 510.*

- b. **Što su carevi sjeverne Palestine napravili kada su čuli za uspjehe izraelskog naroda? Jošua 11:1-5.**

„Plemena sjeverne Palestine, preplašena uspjehom koji je pratilo izraelsku vojsku, stvorila su protiv njih savez. Na čelu je ovog saveza bio Jabin, kralj Hasora, područja zapadno od jezera Metom. „Svi oni izađu sa svim svojim četama.“ Ova je vojska bila daleko veća od svih s kojima su se Izraelci do sada suočili u Kanaanu.“ – *Patrijarsi i proroci, str. 510.*

2. POBJEDE ZA VJERNE

- a. Što trebamo primijetiti u načinu na koji je Bog ohrabrio Jošuu i ponovno intervenirao u korist svog vjernog naroda? Jošua 11:6-8. Što iz ovoga trebamo naučiti?
-
-

„U blizini voda Meroma on je napao tabor udruženih neprijatelja i potpuno uništio njihovu vojsku.“ – *Patrijarsi i proroci*, str. 510.

„Bog će učiniti čuda za one koji se uzdaju u Njega. Upravo zato što se narod koji se smatra Njegovim, toliko uzda u vlastitu mudrost i ne pruža Gospodinu priliku da otkrije svoju silu, on nema više snage. Bog će svojoj djeci koja Mu vjeruju pomoći u svakoj krizi ako se potpuno pouzdaju u Njega i bespogovorno Ga budu slušala.“ – 4. *Svjedočanstvo*, str. 163.

„Vjera posvećenog radnika treba izdržati svaku kušnju s kojom će se suočiti. Bog može i voljan je obdariti svoje sluge svom potrebnom snagom i dati im mudrost koju će zahtijevati različite prilike. On će ispuniti više od najviših očekivanja onih koji se uzdaju u Njega.“ – *Djela apostola*, str. 242.

- b. Što je učinjeno sa konjima i kočijama pobijeđene vojske? Zašto? Jošua 11:9; Psalam 20:7-9.
-
-

„Izrael nije smio uzeti konje i kočije s kojima su se Kanaanci ponosili i razmetali. Prema Božjoj zapovijedi kočije su bile spaljene, a konji osakaćeni tako da nisu bili upotrebljivi u bitkama. Izraelci se nisu smjeli pouzdati u kočije i konje, već u “ime Gospodina Boga svojega“ – *Patrijarsi i proroci*, str. 510.

- c. Za razliku od situacije sa Jerihonom, što su Izraelci trebali učiniti sa gradovima osuđenim na propast, sa stokom i cjelokupnim plijenom? Jošua 11:10-14.
-
-

„Osvajan je grad za gradom, a Hasor, glavno savezničko uporište, bio je spaljen.“ – *Patrijarsi i proroci*, str. 510.

3. POSTIZANJE ZADANOG CILJA

- a. Kako možemo ocijeniti poduhvat Jošue Nunova u osvajanju Kanaana? Jošua 11:18,19.
-
-

„Rat se nastavio nekoliko godina, i Jošua je naposljetku postao gospodar Kanaana. „I konačno zemlja počinu od rata.“ – *Patrijarsi i proroci*, str. 510.

- b. Kada je Bog obećao da će Kanaan očistiti od svih neznabogačkih naroda koji su tamo živjeli, kakav je plan stavio pred Izraelce? Na koju opasnost ih je On upozorio? Ponovljeni zakon 7:21,22.
-
-

- c. Usprkos svim krvoprolićima u ovoj zemlji, koja je bila namjera Sve-mogućeg za opće dobro čovječanstva? Ponovljeni zakon 7:23-26. Što pokazuje da je Bog pozvao i na prekid ovog surovog zadatka? Jošua 11:23.
-
-

„Ono što škodi tijelu, posredno će škoditi i duši. Ono čini nedostojnim onoga koji uzima tu hranu za zajednicu s Bogom i za uzvišenu i svetu službu.

U Obećanoj je zemlji disciplina pokrenuta u pustinji nastavljena u uvjetima koji su bili pogodni za stjecanje dobrih navika. Narod nije bio zbijen u gradove, već je svaka obitelj imala svoj posjed u zemlji, čime je svatko bio osiguran blagoslovima zdravlja u prirodnom, neizopačenom življenu.“ – *Zdravlje i sreća*, str. 280.

„Ali premda je kanaanska moć bila slomljena, oni nisu u potpunosti bili razvlašćeni. Filistejci su na zapadu još uvijek držali plodnu ravnicu duž morske obale, dok su Sidonci držali područje zapadno od njih. Oni su također držali Libanon, a na jugu, prema Egiptu, izraelski su neprijatelji još uvijek vladali zemljom. Međutim, Jošua nije trebao nastaviti rat.“ – *Patrijarsi i proroci*, str. 533.

4. NEOPHODAN ZADATAK

- a. **Tko je unaprijed odredio granice zemlje? Kome je povjerena podjela zemlje? Brojevi 34:1,2,13,17,18.**
-
-

„Veliki je vođa trebao obaviti drugi posao prije nego što prepusti vođenje Izraela. Cijela zemlja, osvojeni dio, kao i onaj koji je tek trebalo osvojiti, trebala je biti podijeljena među plemenima. Dužnost svakog plemena je bila da u potpunosti osvoji svoju baštinu. Ako se narod pokaže vjeran Bogu, On će pred njima istjerati njihove neprijatelje, a On im je obećao dati još veće posjede, ako ostanu vjerni njegovom Savezu.

Podjela zemlje je povjerena Jošui, zajedno s visokim svećenikom Eleazarom i plemenskim glavarima, a područje svakog plemena se određivalo ždrijebom. Sam je Mojsije odredio granice zemlje onako kako ju je trebalo podijeliti plemenima kad osvoje Kanaan te je iz svakog plemena imenovao kneza da prisustvuje podjeli.“ – *Patrijarsi i proroci*, str. 533.

- b. **Kako je trebalo odrediti položaj svakog plemena, i koje pravilo je trebalo slijediti uzimajući u obzir veličinu plemena? Brojevi 26:54-56.**
-
-

- c. **Koje nasljedstvo su dobili Leviti? Brojevi 18:20,21; 35:1-3,7,8.**
-
-

„Određeni za službu u Svetištu, Leviti nisu primili zemlju u nasljedstvo; živjeli su zajedno u gradovima koji su bili za njih odvojeni i izdržavali su se od desetaka, darova i priloga posvećenih Božjoj službi. Bili su učitelji naroda, gosti na svim njegovim svetkovinama, i svagdje poštovani kao sluge i predstavnici Boga. Cijelom narodu je bila dana zapovijedi „Čuvaj se da ne ostaviš Levita dok si god živ na Zemlji.“ „Zato nema pleme Levijevo dijela ni nasljedstva s braćom svojom; Gospod je nasljedstvo njegovo.“ *Ponovljeni zakon 12:19; 10:9. – Odgoj*, str. 149

5. BEZ IZGOVORA

- a. Koji zahtjev su zbog svoje brojnosti iznijela djeca Josipova, i kako je Jošua odgovorio? Jošua 14:4,5; 17:14-18.

„Imajući u vidu svoju brojnost ova plemena su zahtjevala dvostruki dio teritorija. Ždrijeb im je dodijelio najplodnije područje u cijeloj zemlji, uključujući doline, ali su mnogi ključni gradovi u dolini i dalje ostali u posjedu Kanaanaca, a plemena su ustuknula pred naporima i opasnostima osvajanja svoje baštine, želeći dodatni dio teritorija koji je već bio osloven. Efrajimovo je pleme bilo jedno od najbrojnijih u Izraelu, a njemu je pripadao i Jošua, te su njegovi članovi smatrali da imaju pravo na poseban položaj. „Zašto si nam dao u baštinu prema jednom ždrijebu, samo jedan dio, kad smo mnogobrojniji i Jahve nas je dosad blagoslovljao?” Međutim, nepokolebljivog vođu se nije moglo navesti da odstupi od stroge pravde.

Njegov je odgovor glasio: „Kad ste narod mnogobrojan, podite u šumu i krčite ondje sebi zemlje u periškoj i refaimsкоj pokrajini, ako vam je pretjesna gora Efrajimova.

Njihov je odgovor otkrio pravi razlog za prigovor: njima je nedostajalo vjere i hrabrosti da istjeraju Kanaance.“ – *Patrijarsi i proroci*, str. 513, 514.

PITANJA ZA OSOBNO RAZMIŠLJANJE:

1. Što bi nas trebalo ohrabriti kada se suočimo sa neprijateljem većim od svih koje smo ranije susretali?
2. Na koja „kola i kočije“ se ja možda suviše čvrsto oslanjam u svom životu?
3. Iako je Bog rekao Jošui da osvoji Kanaan, zašto je On zapovjedio i prekid tog poduhvata?
4. Što je bilo obećano svakom plemenu pod uvjetom da ostanu vjerni zavjetu?
5. Kako se duh Jošue Nunova razlikovao od duha pripadnika njegovog plemena?

Početak života u Kanaanu

„Tada se sva zajednica sinova Izraelovih skupila u Šilu i postavila ondje Šator sastanka pošto je zemlja pred njima bila pokorena.“ Jošua 18:1;

„Zemlja u koju mi putujemo u svakom pogledu je daleko privlačnija nego što je djeci Izraela bila kanaanska zemlja. Njih je vodila Božja ruka. Sam Krist opisao im je zemlju u kojoj će oni naći svoj dom; On je htio da ih na sve načine potakne da nastave naprijed sa hrabrošću i sa nadom... Njima je bila potrebna hrabrost i nepokolebljiva vjera.“ – The Review and Herald, November 29, 1881.

Predlažemo da pročitate: Patrijarsi i proroci, 512–518.

Nedjelja

3. ožujka

1. HRABAR ČOVJEK

a. Prije nego što je zemlja bila podijeljena, kako je Kaleb posvjedočio o svom iskustvu prije četrdeset godina? Jošua 14:6-9. Kako je on i ranije pokazao hrabrost?

b. Što možemo naučiti iz Božjeg obećanja Kaleb-u? Brojevi 14:22-24.

„Dok oni koji stalno sumnjaju i govore o nemogućnosti, drhteći i pri samoj pomisli na visoke zidove i moćne divove, neka u prve redove istupe oni koji, poput vjernog Kaleb-a, imaju 'drugi duh'. Božanska istina koja donosi spasenje doprijet će do srca slušatelja, ukoliko joj propovjednici i takozvani vjernici ne stoje na putu, kao što su to činili nevjerni izviđači. Naše djelo zahtijeva odlučne napore. Nešto se mora učiniti da se svijetu prenese opomena; neka se ne začuje niti jedan glas koji bi poticao sebične interese i zanemarivanje misionarskih polja. Moramo probuditi svoje uspavane i umne i fizičke snage, posvećujući se djelu svim srcem i svom dušom. Cijelo nebo je zainteresirano za naš rad, i Božji anđeli se srame zbog naše neaktivnosti.“ – 5. Svjedočanstvo, str. 357.

2. VJERA OSTARJELOG RATNIKA

- a. Koju ohrabrujuću molbu je iznio osamdesetogodišnji Kaleb? Jošua 14:10-12. Na koji način ta zadivljujuća hrabrost i povjerenje u Boga nadahnjuju i nas?
-
-

„Revnost i energija moraju se pojačati; talenti koji su zahrdali zbog neaktivnosti moraju se usijati od neprekidne upotrebe u službi. Glas koji se nerijetko može čuti: 'Sačekaj, ne dopusti da te opterete bremenom odgovornosti i obaveza', glas je kukavičkih izviđača. Nama su danas potrebni ljudi koji će, poput Kaleba, istupiti u prve redove – predvodnici u Izraelu koji ohrabrujućim riječima snažno pozivaju na neposrednu aktivnost. Kada sebični, oni koji samo traže osobnu udobnost i paničari, plašeći se gorostasnih divova i neosvojivih zidova, buntovnički pozivaju na odstupanje, neka se začuje glas vjernih Kaleba, čak i ako kukavice podignu kamenje na njih spremni ih kamenovati zbog njihovog vjernog svjedočanstva.“ – 5. *Svjedočanstvo*, str. 359, 360.

- b. Na koji način je Kalebov vjerom prožet zahtjev blagoslovljen? Jošua 14:13-15.
-
-

“Kalebova je vjera sada bila ista kao kad se svojim svjedočanstvom usprotivio zlim izvještajima uhoda. On je vjerovao Božjem obećanju da će svom narodu dati Kanaan i on je u tome u potpunosti slijedio Gospoda. On je izdržao s narodom dugo lutanje u pustinji, dijeleći razočaranja i teret krivaca, a ipak nije zbog toga prigovarao, već je uzdizao Božju milost koja ih je sačuvala u pustinji kad su njegova braća propadala. Usred svih teškoća, opasnosti i pomora pustinjskog lutanja, tijekom ratnih godina od ulaska u Kanaan, Gospod ga je sačuvao, a sada kad je imao više od osamdeset godina, njegova snaga nije slabila. On nije za sebe tražio zemlju koja je već bila osvojena, već mjesto za koje su uhode smatrala da je nemoguće pokoriti. Božjom pomoći on je želio preoteti utvrde upravo od tih divova koji su pokolebali vjeru Izraela. Želja za slavom ili veličanjem nije potakla Kalebov zahtjev. Hrabri, stari ratnik je želio narodu dati primjer koji će veličati Boga i ohrabriti pleme da u potpunosti pokore zemlju koju su njihovi oci smatrali neosvojivom.“ – *Patrijarsi i proroci*, str. 512.

3. DJELOTVORNA VJERA

- a. Objasni kako je Kalebova neustrašiva vjera bila pokazana u djeli, čak i u njegovoj starosti. Jošua 15:13,14.
-
-

“Kaleb je primio naslijedstvo za kojim je njegovo srce žudjelo četrdeset godina i uzdajući se da će Bog biti s njim, “Kaleb protjera odatle tri sina Anakova”. Nakon što je sebi i svom domu osigurao baštinu njegova revnost nije oslabila. On se nije smjestio da uživa u svojoj baštini, već je nastavio s dalnjim osvajanjima u korist naroda i na slavu Bogu.” – *Patrijarsi i proroci*, str. 513.

- b. Objasni konačnu razliku u iskustvu Jošue Nunova i Kaleb-a nasuprot iskustva nevjernih uhoda. Brojevi 14:30-32; 1. Korinćanima 10:5.
-
-

“Kukavice i pobunjenici su pomrli u pustinji, a pravedne uhode su okusile grožđe s potoka Eshola. Svatko je primio prema svojoj vjeri. Nevjerni su gledali kako se njihovi strahovi ispunjavaju. Usprkos Božjem obećanju oni su izjavili da je nemoguće naslijediti Kanaan i nisu ga osvojili. Ali oni koji su vjerovali u Boga, ne gledajući toliko na teškoće s kojima su se mogli suočiti, već na snagu njihovog svemogućeg Pomoćnika, ušli su u obećanu zemlju.” – *Patrijarsi i proroci*, str. 513.

- c. Što Bog želi da shvatimo o sili vjere? 1. Ivanova 5:4.
-
-

“Sve je moguće onome tko vjeruje, a sve što god zamolimo i zatražimo, vjerujmo da smo postigli i bit će nam! (Marko 11:24) Ova vjera probit će mračni oblak i donijeti zrake svjetla i nade klonuloj i malodušnoj duši. Upravo odsutnost takve vjere i povjerenja izaziva teškoće, zbumujuće strahove i zle slutnje. Bog će za svoj narod učiniti velike stvari ako se on sasvim pouzda u Njega.” - 2. *Svjedočanstvo*, str. 140

4. ZAJEDNIČKO NOŠENJE TERETA

- a. Koja plemena su se nalazila na istočnoj strani Jordana; a koja na zapadnoj strani Jordana? (Na biblijskoj karti vidite podjelu Kanaana između dvanaest plemena) Brojevi 34:14,15; Jošua 13:7,8.

“Dva izraelska plemena, Gadovo i Rubenovo, s polovinom Manašeova plemena, primili su svoju baštinu prije prelaska preko Jordana. Za pastirski su narod široke visinske ravnice i bogate šume Gileada i Bašana, s dugim pašnjacima za njihova stada, imale privlačnosti koje se nisu mogle naći u samom Kanaanu. Dva i pol plemena, želeći se tu nastaniti, obećala su osigurati dio naoružanih ljudi koji će pratiti njihovu braću preko Jordana i sudjelovati s njima u bitkama dok i oni ne osvoje svoju baštinu. Obveza je bila vjerno izvršena. Kad je deset plemena ušlo u Kanaan, oko četrdeset tisuća “sinova Rubenovih i sinovi Gadovi i polovina plemena Manašeova... naoružanih ljudi prešlo je pred Jahvom da se bore na Jerihonskim poljanama.” (Jošua 4,12.13) Oni su se godinama hrabro borili zajedno sa svojom braćom, a sada je došlo vrijeme da se vrate u zemlju svoje baštine. Kao što su se pridružili svojoj braći u bitkama, tako su dijelili i plijen, i oni su se vratili “s velikim blagom i s mnogom stokom, sa srebrom, zlatom, tučem, željezom i haljinama u izobilju”, a sve su to trebali podijeliti s onima koji su ostali s obiteljima i stadima.” – *Patrijarsi i proroci, str. 517.*

- b. Gdje se nalazio tabor izraelskog naroda? Jošua 4:19; 10:6 (prvi dio).

„(U prvom taboru u Kanaanu) 'obreza Jošua sav narod.' 'I sinovi Izraelski utaborili su se u Gilgalu te slaviše Pashu...' I Gospod je rekao Jošui Nunovu: 'Danas skidoh s vas sramotu egipatsku' i kao uspomenu na to, mjesto njihovog tabora nazvano je Gilgal, 'skinuti' – (skidanje sramote).” – *Patrijarsi i proroci, str. 485.*

5. NOVI TABOR

- a. Nakon što je molba Josipovih sinova uslišena, gdje je premješten šator od sastanka? Jošua 18:1,10. Zašto? Koliko dugo je on tamo ostao?

“Gilgal je dotada bio nacionalno sjedište i mjesto Šatora sastanka. Ali Šator je sada trebalo premjestiti na mjesto izabrano za njegov trajan smještaj. Bio je to Šilo, mali grad u Efraimovoј baštini. Nalazio se blizu središta zemlje i bio je pristupač svim plemenima. Ovaj dio zemlje je bio u cijelosti oslobođen tako da nitko nije mogao uz nemiravati vjernike. “Sabrala se zajednica sinova Izraelovih u Šilo, i ondje razapeše Šator sastanka.” Slijedila su ga plemena koja su još uvijek taborovala kad je Šator iz Gilgala prenošen i postavljen u Šilu. Ova su plemena tu ostala dok se nisu raselila po svojoj baštini.

Šator je ostao u Šilu tri stotine godina, sve dok zbog grijeha Elijeve kuće nije pao u filistejske ruke, a Šilo bio uništen. Kovčeg se nikada nije vratio u taj Šator, a služba u Svetištu je naposljetku prenesena u Hram u Jeruzalemu, a Šilo je izgubio svoj značaj. Ostale su samo ruševine koje su označavale mjesto gdje je nekada stajao. Dugo nakon toga njegova se sudbina koristila kao upozorenje Jeruzalemu.” – *Patrijarsi i proroci*, str. 514

- b. Koja dragocjena praksa je kasnije uspostavljena u Šilu? Suci 21:19.

„Svetkovine Izraelaca bile su također važno sredstvo odgoja. U svakodnevnom životu obitelj je bila i škola i crkva, a roditelji su bili učitelji kako na svjetovnom tako i na vjerskom području. Ali, tri puta godišnje bilo je određeno vrijeme za društvene doticaje i bogoslužja. Ovi sastanci su se održavali najprije u Šilu, a kasnije u Jeruzalemu.” – *Odgoj*, str. 41.

PITANJA ZA OSOBNO RAZMIŠLJANJE:

1. Zašto je Bog rekao da Kaleb ima 'drugi duh', podesan za kanaansku zemlju?
2. Kako ja mogu razviti stav sličniji stavu Kaleb-a nego onom stavu koji su pokazala Josipova djeca?
3. Što trebam shvatiti o vjeri, što možda ranije nisam uviđao?
4. Kakvu vjeru su pokazala plemena na istoku?
5. Navedi neke od blagoslova primljenih u Šilu.

Rješavanje nesporazuma

„**Tko je spor na gnjev, velike je razboritosti; a tko je nagla duha, uzvisuje ludost.**“ Izreke 14:29

„Prijekorom i osuđivanjem nikoga se nije odvratilo od njegovog pogrešnog stajališta, već se tako mnoge udaljuje od pravog puta i njihova srca otvrđnu na uvjerenavanja.“ – Patrijarsi i proroci, str. 519.

Predlažemo da pročitate: Patrijarsi i proroci, 518–520.

Nedjelja

10. ožujka

1. PREKO MOĆNE RIJEKE

a. **Sinovi Rubenov, Gadovi i polovica Manašeovog plemena bili su naseljeni na istočnoj strani Jordana. Kakvi su se problemi pojavili zbog njihove toliko velike udaljenosti od svetinje? Jošua 22:10.**

„Sada su trebali stanovati udaljeni od Gospodnjeg Svetišta te je stoga Jošua sa zabrinutim srcem promatrao njihov odlazak znajući da će u njihovom izoliranom i lutalačkom životu biti snažnih kušnji da popuste običajima poganskih plemena koja su živjela na granici.

Dok su Jošuu i druge vođe opterećivali mučni predosjećaji, do njih su došle čudne vijesti. Pored Jordana, blizu mjesta gdje su Izraelci čudesno prešli rijeku, dva i pol plemena su podigla žrtvenik, sličan žrtveniku za žrtve paljenice u Šilu.“ – Patrijarsi i proroci, str. 518.

b. **Kako su ostala plemena reagirala? Zašto? Jošua 22:11,12.**

“Božji je Zakon po cijenu smrti zabranjivao uspostavljanje drugog bogoslužja osim onog u Svetištu. Ako je takva bila narav žrtvenika, on će, ako ostane, udaljiti narod od istinske vjere.” – Patrijarsi i proroci, str. 518.

2. UTIŠAVANJE GNJEVA

- a. Kada su dva i pol plemena istočno od Jordana napravila oltar, kakav miran pristup je utišao prvobitnu reakciju drugih plemena? Jošua 22:13,14.
-

“Predstavnici naroda su se okupili u Šilu i na vrhuncu uzbuđenja i ogorčenja predložili da se odmah zarati protiv prijestupnika. Međutim, pod utjecajem opreznijih odlučeno je da se pošalje poslanstvo kako bi od dvaju i pol plemena dobili objašnjenje o njihovom ponašanju. Izabrano je deset knezova, po jedan iz svakog plemena. Na čelu im je bio Pinhas, koji se istaknuo svojom revnošću protiv zločina kod Peora.” – *Patrijarsi i proroci*, str. 518.

- b. Objasni zahtjev upućen istočnim plemenima. Jošua 22:15-18.
-

“Dva i pol plemena su pogriješila što su bez objašnjenja započela djelo koje je pružalo povod za sumnju. Predstavnici, prepostavljajući da su njihova braća kriva, suprotstavili su im se oštrim ukorom. Optužili su ih za pobunu protiv Gospoda i zapovjedili im da se sjete kako je Izrael kažnjen što se pridružio Baal Peoru.” – *Patrijarsi i proroci*, str. 518.

- c. Na koje iskustvo je upućivao Pinhas? Brojevi 25:1-9. Što mi trebamo naučiti iz duha kojeg je on pokazao prema svojoj braći? Jošua 22:19.
-

“Pinhas je u ime cijelog Izraela rekao sinovima Rubenovim i Gadovim da ako nisu voljni živjeti u toj zemlji bez žrtvenika za žrtve paljenice, oni su dobrodošli da dijele baštinu i prednosti njihove braće na drugoj strani.” – *Patrijarsi i proroci*, str. 518.

„Nama su potrebne dobra vjera, pobožnost iz srca i božanska mudrost u ophođenju s ljudima, kako bismo ne samo ukoravali, prijetili i molili sa svakim snošenjem i učenjem, već i uzeli zablude u svoje naručje vjere i priveli ih Kristovom križu.” – *Manuscript Releases 16*, str. 339.

3. ZAJEDNIČKO RASUĐIVANJE

- a. Kakvu su ozbiljnu usporedbu zapadna plemena napravila u pogledu oltara sagrađenog na istočnoj strani Jordana? Jošua 22:20. Što možemo naučiti iz njihovog pogrešnog revnovanja za ono što je ispravno?
-

“Svaki kršćanin treba se budno čuvati dviju krajnosti: popustljivosti u postupanju sa grijehom s jedne strane, i preoštrog osuđivanja i bezrazložnog sumnjičenja s druge strane. Izraelci koji su pokazali toliku revnost u osudi sina Gadovih i Rubenovih imali su na umu kako ih je u slučaju Akanovom, Bog ukorio što nisu bili dovoljno budni da uoče i razotkriju grijeh koji je postojao među njima. Stoga su odlučili da u buduće postupaju brzo i odlučno; ali u svom nastojanju da tako postupe otišli su u drugu krajnost. Umjesto okrivljavanja i osude s kojom su izašli pred svoju braću, trebalo je prvo u duhu učitivosti i ljubavnosti ispitati činjenice u nastalom sporu.” – *Komentari biblijskih tekstova 2, str. 999.*

- b. Kako su sinovi Rubenovi, Gadovi i pola Manašeovog plemena objasnili svoje razloge za podizanje oltara na istočnoj strani Jordana? Jošua 22:21-29.
-

“U svom odgovoru optuženi su objasnili da njihov žrtvenik nije namijenjen žrtvama, već samo kao svjedočanstvo da oni imaju istu vjeru kao njihova braća u Kanaanu, premda ih dijeli rijeka. Bojali su se da će u narednim godinama njihova djeca možda biti isključena iz službe u Svetištu kao ona koja nemaju dijela u Izraelu. Tako je ovaj žrtvenik, načinjen po uzoru na žrtvenik Gospodnjii u Šilu, trebao biti svjedočanstvo da su njegovi graditelji obožavatelji živog Boga.” – *Patrijarsi i proroci, str. 519.*

- c. Kako se razuman pristup rješavanju problema pokazao uspješnim? Jošua 22:30,31.
-

“Predstavnici su s velikom radošću prihvatili ovo objašnjenje i odmah prenijeli vijesti onima koji su ih poslali. Napuštene su sve pomisli na rat i narod se udružio u radosti i hvaljenju Boga.” – *Patrijarsi i proroci, str. 519.*

4. MUDROST U SMIRENOSTI

- a. Što su sinovi Rubenovi i Gadovi napravili kako bi dokazali da su njihove namjere u podizanju oltara na istočnoj strani Jordana bile časne? Jošua 22:34.
-

“Sinovi Rubenovi i Gadovi su onda na žrtvenik stavili natpis ističući razlog zbog kojeg je podignut i rekli: “To je svjedočanstvo među nama: Jahve je Bog.” Oni su time nastojali spriječiti buduće nerazumijevanje i ukloniti sve što bi moglo biti uzrok kušnji.” – *Patrijarsi i proroci*, str. 519.

- b. Kakvu važnu lekciju trebamo naučiti iz iskustva ovih plemena? Izreke 14:17,29; Jakov 1:19.
-

“Kako često ozbiljne teškoće nastanu iz jednostavnog nerazumijevanja, čak i među onima koje vode najdostojnije pobude. Kakve ozbiljne i pogubne posljedice mogu uslijediti bez pažljivosti i popuštanja...

Premda su bili osjetljivi i na najmanje okrivljavanje u vezi s njihovim ponašanjem, mnogi su previše oštiri u postupanju s onima za koje sumnjaju da su u zabludi.” – *Patrijarsi i proroci*, str. 519.

„Sile tame napast će svaku dušu, ali nemojmo se ujediniti s Nečastivim u njegovom djelu i postupati strogo sa slabima i zabludjelima, jer ćemo ih time obeshrabriti i razočarati. Budimo sažaljivi i suošjećajni jedni prema drugima, i neka od nas poteče utjecaj koji će zacijeliti, povezati i učvrstiti, a ne raniti i istrijebiti. Previše smo nagli... i ono za što mislimo da je pravedno, Bog u svojim knjigama zapisuje kao ugnjetavanje... Volimo jedan drugoga, budimo ljubazni i pažljivi.” – *The Review and Herald*, 24. listopada, 1893.

- c. Koja još načela trebamo imati na umu u postupanju sa svojom braćom? 1. Korinćanima 13:4; Efežanima 4:32.
-

“U svim svojim poslovima s našim bližnjima nikada nemojmo zaboraviti da radimo s Gospodnjim vlasništvom. Budite ljubazni; budite puni samilosti, budite uslužni. Poštujte Božje otkupljeno vlasništvo! Postupajte jedni prema drugima nježno i uljudno.” – *Moj život danas*, str. 235.

5. KAD SMO LAŽNO OPTUŽENI

- a. Čega se trebamo sjetiti kad smo lažno optuženi? Kakav stav tada trebamo pokazati? 1. Petrova 2:19-24; 4:14-16.

“Mudrost koju su pokazali Rubenovi ljudi i njihovi sudrugovi vrijedna je oponašanja. Dok su pošteno nastojali unaprijediti pravu vjeru, oni su bili pogrešno osuđeni i oštro ukorenji, a ipak nisu izrazili negodovanje. Oni su pažljivo i strpljivo saslušali optužbe svoje braće prije nego što su se pokušali obraniti, a onda pozorno objasnili svoje motive i pokazali svoju nevinost. Tako je na prijateljski način riješena teškoća koja je prijetila ozbiljnim posljedicama.

Oni koji su u pravu mogu, čak i kad su lažno optuženi, ostati mirni i puni obzira. Bog je upoznat sa svime što ljudi pogrešno prikažu i pogrešno razumiju tako da mi naš slučaj sa sigurnošću možemo ostaviti u njegovim rukama. On će sigurno opravdati život onih koji vjeruju u Njega kao što je ispitao grješnog Akana. Oni koje vodi Kristov duh imat će ljubav koja dugo trpi i koja je ljubazna.” – *Patrijarsi i proroci*, str. 520.

„Kolika zla bi se spriječila ukoliko bi svi, kad su lažno optuženi, izbjegavali protuoptužbe i umjesto toga oružja upotrebljavali blage i pomirljive riječi! Oni pak koji su, u svojoj revnosti da spriječe grijeh, skloni neopravdanom sumnjičenju, trebaju se uvijek truditi da imaju najpovoljnije mišljenje o svojim bližnjima radujući se kad se ustanovi da nisu krivi.” – *The Signs of the Times*, 12. svibnja, 1881.

PITANJA ZA OSOBNO RAZMIŠLJANJE:

1. Kojim opasnostima su osamljeni članovi crkve posebno izloženi?
2. Kojih se primjera mogu sjetiti kada je smireniji pristup mogao donijeti bolje rezultate u ophođenju sa drugima?
3. Zašto se iskren, otvoren razgovor u Kristovom duhu uvijek isplati?
4. S kojim stavom trebam prići onima za koje smatram da su u zabludi?
5. Ako se osjećam lažno optuženim, koje saznanje će me voditi da svoj slučaj predam u Božje ruke? Kako će to utjecati na moje duševno stanje?

Gradovi utočišta

**„Gospod će biti i tvrđava potlačenom, tvrđava u vremenima nevolje.“
Psalam 9:9**

“Gradovi utočišta određeni za Božji drevni narod bili su simbol utočišta što ga Krist pruža.” – Patrijarsi i proroci, str. 516.

Predlažemo da pročitate: Patrijarsi i proroci, 515–517.

Nedjelja

17. ožujka

1. MILOSTIVA PROVIDNOST

a. Kakva providnost je osigurana onim Izraelcima koji su nemamjerno ubili drugog čovjeka? Brojevi 35:9-12; Jošua 20:1-3.

b. Koliko je gradova utočišta određeno? Gdje su se nalazili? Brojevi 35:13,14.

c. Zašto i kome su ovi gradovi bili nužni? Brojevi 35:15.

“Ovo je milostivo pravilo bilo nužno zbog drevnog običaja osobne osvete, a njime je kazna za ubojstvo prelazila na najbližeg rođaka ili nasljednika poginulog. U slučajevima u kojima je krivnja bila očita nije bilo potrebno čekati na suđenje pred sucima. Osvetnik je mogao posvuda goniti ubojicu i ubiti ga bilo gdje da ga zatekne. Gospod nije smatrao potrebnim da u tom trenutku ukine ovaj običaj, već je uspostavio pravilo da bi se pobrinuo za sigurnost onih koji su ubili iz nehaja.” – Patrijarsi i proroci, str. 515.

2. PUTEVI ZA UTOČIŠTE

- a. Objasni raspored gradova za utočište i procedure za njihovo korištenje. Jošua 20:4-6. Koja je razlika uspostavljena između namjernog i slučajnog ubojstva? Brojevi 35:16-24.
-

“Gradovi utočišta su bili raspodijeljeni tako da su bili udaljeni oko pola dana putovanja iz svakog dijela zemlje. Putevi koji su vodili do njih uvijek su se morali dobro održavati, a duž puta su podignuti znakovi na kojima je jasnim, velikim slovima stajala riječ: utočište, tako da se bjegunac ni za trenutak nije morao zadržavati. Svaka osoba, Izraelac, stranac ili putnik, mogli su se okoristiti ovim pravilom. Premda se nevine nije smjelo nepromišljeno smaknuti, ni krivci nisu trebali izbjegći kaznu. Nadležne vlasti su pravedno trebale ispitati slučaj svakog bjegunka i tek kad je utvrđeno da nije kriv za namjerno ubojstvo mogao je biti zaštićen u gradu utočištu.” – *Patrijarsi i proroci*, str. 515.

- b. Koje je bilo pravilo u slučaju suđenja za ubojstvo? Brojevi 35:30. Što se tiče broja svjedoka, koje pravilo je ponovljeno i u Novom Zavjetu? Matej 18:16; 1. Timoteju 5:19. Zašto je ovo toliko važno?
-

„Mržnja, odnosno prilika za osobnu korist, uništili su ugled i korisnost tisuće nevinih ljudi... Jedan čovjek može biti vođen predrasudom, sebičnošću ili zlobom. Međutim, nije bilo vjerojatno da će dvije ili više osoba biti toliko izopačeno da se ujedini u iznošenju lažnog svjedočanstva; a ako bi se to i dogodilo, pojedinačnim ispitivanjem istina bi bila otkrivena.

Milostiva providnost sadrži pouku za Božji narod do svršetka vremena. Sam Krist je Mojsiju dao te jasne upute za izraelski narod; a dok je bio sa svojim učenicima na zemlji, veliki Vođa ponovio je istu pouku učeći ih kako se ophoditi prema zabludjelima. Syjedočanstvo jednog čovjeka nije moglo niti oslobođiti, niti osuditi. Pogled i mišljenje jedne osobe nisu mogli riješiti sporna pitanja... Bog je svojim slugama stavio dužnost da se pokoravaju jedan drugome. Nikada ni u jednom važnom pitanju nije trebalo vladati rasuđivanje jednog čovjeka. Uzajamno uvažavanje i poštovanje čini službu dostojanstvenom, a Božje sluge ujedinjuje bliskim vezama ljubavi i sloge.“ – *The Sings of the Times*, 20. siječnja, 1881.

3. SIMBOL UTOČIŠTA

a. Pod kojim uvjetima je bjegunac bio zaštićen od osvetnika, i kad je bio slobodan ići kući? Brojevi 35:25-32.

b. Tko je naše utočište od smrtne kazne za grijeh? Psalam 9:9; Rimljana 8:1.

“Isti je milostivi Spasitelj koji je odredio ove privremene gradove utočišta proljevanjem svoje krvi prijestupnicima Božjeg Zakona pružio sigurno utočište u kojem oni mogu naći zaštitu od druge smrti. Nijedna sila ne može iz njegovih ruku uzeti dušu koja mu dolazi da primi oprost.”
– *Patrijarsi i proroci*, str. 516.

c. Kako nas Krist potiče da utočište potražimo u Njemu? 2. Korinćanima 6:1,2; Hebrejima 10:26,27. Kako je to prikazano kroz primjer gradova utočišta?

„Ako bi bjegunac želio sačuvati svoj život, nije smio gubiti nijedan trenutak; morao je napustiti obitelj i posao, nije imao vremena pozdraviti se čak ni sa svojim najmilijima. Njegov život je bio u pitanju, i sve drugo moralno je biti žrtvovano tom jedinom cilju – stići do grada utočišta. Na umor se nije mislilo, na teškoće se nije obaziralo. Bjegunac se ni za trenutak nije usuđivao usporiti svoje korake, sve dok se nije našao među zidovima grada.” – *The Signs of the Times*, 20. siječnja, 1881.

„Mi živimo u posljednjim vremenima, i Sotona sad s izvanrednom silom radi kako bi lukavim kušanjima savladao one koji vjeruju u Isusa. Međutim, mi trebamo biti 'sačuvani silom Božjom'; zato u iskušenju proslavite Boga koji je moćan i koji će sačuvati dušu koja vjeruje da je zli neprijatelj ne savlada...

Lukavi obmanjivač našao se kao onaj koji optužuje, lažov, mučitelj i ubojica; međutim, što god on naveo druge da kažu za vas, Gospod mu može reći, kao što je rekao Petru: 'Idi od mene, Sotono.' On mu može reći: 'Ti nećeš stajati između ove duše i mene. Nećeš se naći između mene i duše za koju sam smrću platio otkup.'” – *The Upward Look*, str. 42.

4. SVETOST ŽIVOTA

a. Kako Bog gleda na proljevanje krvi? Brojevi 35:33,34.

b. Kojem obredu se pristupalo kada je netko pronađen ubijen? Ponovljeni zakon 21:1-9. Što nam ovo govori o Božjoj mržnji prema grijehu i Njegovom odnosu prema ljudskom životu?

„Nakon što se ni najdetaljnijom pretragom nije mogao pronaći ubojica, vladari su trebali ovim obredom pokazati svoje gađenje prema zločinu. Nije se trebalo prema djelima krivca postaviti bezobzirno i nemarno. U svim svojim postupcima trebali su pokazati da se utjecaj grijeha širi kao zaraza – da ostavlja mrlju na svakoj zemlji i svakoj osobi koja ne nastoji svim sredstvima prijestupnika vratiti na stazu pravednosti. Bog smatra svojim neprijateljima one koji nekim činom nehajaštite grešnika...“

Grijeh se može nazivati pogrešnim imenom, zanemarivati i opravdavati uvjerljivim izgovorima i navodnim ispravnim pobudama, ali to ne umanjuje krivicu u Božjim očima. Gdje god da se pronađe, grijeh je uvredljiv za Boga, i sigurno će za njega stići kazna.“ – *The Signs of the Times, 20. siječnja, 1881.*

c. Što se još u Božjim očima vodi kao ubojstvo? 1. Ivanova 3:15.

“Sva djela nepravde koja skraćuju život; duh mržnje i osvete, ili popuštanja strastima koji navode na štetna djela drugima ili nas potiče da im želimo zlo (jer “tko se ljuti na svoga brata, bit će odgovoran sudu”); sebično zanemarivanje brige prema napačenima i onima kojima je ona potrebna; svako ugađanje sebi ili nepotrebno uskraćivanje, ili pretjerani rad koji šteti zdravlju, sve je ovo, u većoj ili manjoj mjeri, kršenje šeste zapovijedi.” – *Patrijarsi i proroci, str. 308.*

“Duh mržnje i osvete potekao je od Sotone i naveo ga da ubije Božjega Sina. Tko gaji zlobu ili neljubaznost, gaji isti duh, čiji je plod smrt.” – *Misli sa Gore blaženstva, str. 56*

5. NADA ZA SVE KOJI TRAŽE UTOČIŠTE

a. Što je učinjeno kako bi nama danas bilo osigurano utočište? Ivan 10:14,15.

"Isti je milostivi Spasitelj koji je odredio ove privremene gradove utočišta prolijevanjem svoje krvi prijestupnicima Božjeg Zakona pružio sigurno utočište u kojem oni mogu naći zaštitu od druge smrti. Nijedna sila ne može iz njegovih ruku uzeti dušu koja mu dolazi da bi primila oprost.

Grešnik je izložen vječnoj smrti sve dok ne nađe zaklon u Kristu. Kao što oklijevanje i bezbrižnost mogu bjegunca lišiti jedine prilike da živi, tako odlaganje i ravnodušnost mogu dovesti do propasti duše. Sotona, veliki neprijatelj, u stopu slijedi svakog prijestupnika Božjeg Zakona, i onaj koji nije svjestan ove opasnosti i ne nastoji revno naći zaklon u vječnom utočištu, postat će žrtva uništavača." – *Patrijarsi i proroci*, str. 516, 517.

b. Kakvu ulogu u ovom procesu ima crkva? Ivan 10:16.

"Crkva je Božja utvrda, Njegov grad utočišta koji drži u pobunjenom svijetu." – *Djela apostola*, str. 11.

„Božji Duh osvijedočuje grešnike u istinu i onda ih predaje u naručje crkve. Propovjednici mogu učiniti svoj dio, ali nikada ne mogu obaviti ono što je dužnost crkve. Bog od članova svoje crkve zahtijeva da njeguju mlade u vjeri i iskustvu, da idu k njima ne zato da bi s njima ogovarali, već da se mole i da im upućuju riječi koje su kao "zlatne jabuke u srebrnim posudama". – 4. *Svjedočanstvo*, str. 69.

PITANJA ZA OSOBNO RAZMIŠLJANJE:

1. Tko je osnovao gradove utočišta, i s kojim ciljem?
2. Zašto je toliko važno imati dva ili više svjedoka u bilo kojem suđenju?
3. Što treba naučiti iz nužnosti žurnog odlaženja u grad utočišta?
4. Što nas ovi gradovi uče o Božjoj milosti i pravednosti?
5. Kada je Krist meni sigurno Utočište? Kako mogu pomoći drugima da to pronađu?

Posljednja pouka Jošue

„Izaberite sebi danas komu čete služiti... Ali ja i moj dom služit ćemo Gospodu.“ Jošua 24:15

“Ti se tek trebaš posvetiti istinom ili ako tako odlučiš, možeš hodati u tami nevjerovanja, izgubiti Nebo i izgubiti sve. Ako hodiš u svjetlu i vršiš Božju volju, možeš nadvladati svoju sebičnu narav.” – 4. Svjedočanstvo, str. 214.

*Predlažemo da pročitate: Patrijarsi i proroci, 521–524;
5. Svjedočanstvo, 361–368.*

Nedjelja

24. ožujka

1. SVEČANO OKUPLJANJE

a. U kojim okolnostima je Izrael konačno uživao neko vrijeme? Na što je tada Jošua podsjetio narod? Jošua 23:1-4; 24:11-13.

b. Kojim uvjeravanjima ih je Jošua ohrabrvao? Jošua 23:5-10. Što trebamo naučiti iz obaveza koje su od njih zahtijevane?

„(Narod) se nije smio udružiti s idolopokloničkim narodima kojima je Bog odredio konačno uništenje. Bilo im je zabranjeno pokazati i najmanje poštovanje prema bogovima pogana... Bili su upozorenji da će prisnošću s idolopoklonstvom izgubiti osjećaj odvratnosti prema istom, i da će time izazvati Božje negodovanje.“ – *The Signs of the Times, 19. svibnja, 1881.*

„Ako nam je u srcu ovaj svijet i nalazimo zadovoljstvo u njegovom bezakonju, sudjelujući u 'besplodnim djelima tame', mi zapravo stavljamo pred sebe kamen spoticanja na koji se stalno spotičemo i svojim pristajanjem na bezakonje podižemo idole u svom srcu. I ukoliko sve to odlučnim naporima ne iskorijenimo iz svog srca, nikada nas Bog neće priznati za svoje sinove i kćeri.“ – 5. Svjedočanstvo, str. 164.

2. UPOZORENJE PROTIV MJEŠOVITIH BRAKOVA

- a. Koje upozorenje je Jošua dao kao ključan element koji će pomoći narodu da smanji šanse od pada u idolopoklonstvo? Jošua 23:11-13.
-
- b. Na koji način je ovo svečano upozorenje ponovljeno i u kršćanskoj eri? 2. Korinćanima 6:14-18; 1. Korinćanima 7:39.
-

„Zapitaj se najozbiljnije: 'Neće li nevjerni suprug nastojati moje misli odvratiti od Krista? On uživanja i zadovoljstva ovog svijeta voli više nego Boga; neće li me on navesti da uživam u onome u čemu on nalazi zadovoljstvo?' Put koji vodi u vječni život ionako je uzan, kamenit i težak. Ne opterećuj se dodatnim teretom koji će još više usporavati tvoje napredovanje...

Ti si dijete Božje, podanik Kristovog kraljevstva i otkupljena si Njegovom krvlju, kako se kao takva možeš povezati s čovjekom koji ne priznaje Njegove zahtjeve i ne podčinjava se kontroli Njegovog Duha?... Kad bi mladić kojeg si izabrala bio odgovarajući životni suputnik u svakom pogledu (što nije), on ipak nije prihvatio sadašnju istinu; on je nevjernik, i nebo ti ne dopušta da uđeš u bračnu zajednicu s njim. Ne možeš prijeći preko te božanske zabrane, a da ne izložiš opasnosti spasenje svoje duše.

Želim te upozoriti na opasnost koja ti prijeti, prije nego što bude prekasno. Slušajući umiljate i ugodne riječi navedena si vjerovati da će sve zaista biti dobro; ali ti ne možeš čitati pobude koje potiču te lijepi riječi. Ne možeš prozreti dubinu izopačenosti skrivene u srcu. Ne možeš svojim pogledom prodrijeti iza zavjese i zapaziti zamke koje Sotona postavlja za tvoju dušu. On te želi navesti da nastaviš putem na kojem ćeš lakše postati meta za vatrene strijеле njegovih kušanja. Ne pružaj mu ni najmanju priliku za to. Dok Bog svojim Duhom utječe na um i misli svojih slugu, Sotona djeluje u sinovima nepokornosti. Između Krista i mamone nema nikakve suglasnosti. Između te dvije strane ne može postojati nikakva harmonija. Povezati se u braku s nevjernikom znači prijeći na Sotonino tlo. Ti ožalošćuješ Svetog Duha i gubiš Njegovu zaštitu. Možeš li sebi dopustiti tako strašan rizik u borbi za vječni život?...

Imaj na umu da je pred tobom mogućnost spasenja koju treba iskoristiti, ili otvoren put u propast koju možeš izbjegnuti. Bog će ono što je rekao stvarno i učiniti.“ – 5. Svjedočanstvo, str. 363.-365.

3. POKORNA LJUBAV PREMA BOGU

a. Zašto iracionalna naklonost predstavlja problem? Izaja 5:18-21; Kološanima 3:5,6.

„Jedna od najvećih opasnosti koje danas prijete narodu Božjem je povezivanje s bezbožnicima, a posebice sklapanje bračnih veza s nevjernicima. Kod mnogih ljubav prema onome što je ljudsko baca u sjenu ljubav prema božanskom. Riskirajući da olako uzmu Božju izričitu zapovijed u ovom pogledu, oni poduzimaju prvi korak u pogrešnom smjeru. Svaki put se pokazalo da je sprovoditi svoju volju, nasuprot Božjim zahtjevima, vrlo opasno...“

Oni koji za svoje prijatelje i životne suputnike biraju takve koji odbacuju Krista a Božji zakon bacaju pod noge, po pravilu, postaju slični njima po shvaćanju i duhu.” – *Komentari biblijskih tekstova 2, str. 1000.*

„U kršćanskom svijetu postoji zaprepašćujuće alarmantna ravnodušnost prema učenju Božje Riječi u pogledu ženidbenih veza kršćana s nevjernicima... Ljudi i žene koji su inače razboriti i savjesni zatvaraju svoje uši za bilo kakav savjet; oni su potpuno gluhi za pozive i preklinjanja rodbine i slugu Božjih... a savjestan prijatelj koji se usudi iznijeti svoj prigovor smatra se neprijateljem. Sve to biva upravo onako kako Sotona želi da bude. On mrežu svojih čarolija plete oko duše dok je potpuno ne začara i zaludi. Uzde samosavlđivanja razum prepušta požudi osjetila dok neposvećene sklonosti ne odnesu potpunu pobjedu; a žrtvu svega toga na kraju, ali prekasno, otrježnjava život bijede i ropstva.“ – *5. Svjedočanstvo, str. 365, 366.*

b. Objasni stvarnost uzročno-posljedične veze koju je iznio Jošua. Jošua 23:14-16.

„Božji plan za spasenje ljudi savršen je u svim pojedinostima. Kad bi svatko od nas vjerno vršio zadatku koji mu je dodijeljen, sve bi bilo dobro i u redu. Neslogu, nesreću, bijedu i propast donosi ljudsko otpadništvo. Bog nikad ne upotrebljava svoju silu da bi stvorenja svojih ruku mučio. On od čovjeka nikad ne traži više nego što je on u stanju napraviti. Svoju neposlужnu djecu On nikad ne kažnjava više nego što je potrebno da bi ih naveo na pokajanje, ili pak da bi druge zastrašio da se ne bi poveli za njihovim primjerom. Za pobunu protiv Boga nema nikakvog izgovora.“ – *The Signs of the Times, 19. svibnja, 1881.*

4. ODABRATI BOGA

a. Koji poziv je Jošua uputio narodu? Jošua 24:1,14,15. Kako to može nadahnuti i nas?

“Oni su još uvijek donekle tajno obožavali idole i Jošua ih je sada nastojao potaknuti na odluku da uklone grijeh iz Izraela.” – *Patrijarsi i proroci, str. 523.*

„Ako Božje odobravanje išta znači, znači sve. Tako je odlučio Jošua; i nakon što je razmotrio cijelu stvar, odlučio je da Mu služi cijelim srcem. I više od toga, on će se potruditi da navede i svoju obitelj da podje istim putem...

Često ponavljana upozorenja protiv idolopoklonstva upućena izraelskom narodu ništa manje nisu značajna i primjenjiva i za nas danas. Sve što osjećaje udaljava od Boga je idol, i vodi nas u grijeh. Ako dragovoljno i radosno služimo Bogu, i služba Njemu nam je draža od službe grijehu i Sotoni, ako izaberemo Njega, i otvoreno i hrabro se odreknemo svih privlačnosti i taštine ovog svijeta, uživat ćemo Njegove blagoslove u ovom, i zauvijek obitavati u Njegovoј prisutnosti u budućem životu.

Gospod, naš Bog je ljubomorni Bog. On je pravedan i svet. S Njim se ne možemo igrati. On čita prijevarno srce. On se gnuša dvoličnog uma. On mrzi mlakost. Mi ne možemo služiti i Bogu i mamoni, jer su oni jedan drugome potpuno suprotni.“ – *The Signs of the Times, 19. svibnja, 1881.*

b. Što je Bog želio da Izraelci shvate o svojoj slabosti? Jošua 24:16-20. Jesmo li mi išta drugačiji od njih?

„Prije nego što se moglo govoriti o trajnoj reformi, oni su morali biti navedeni da osjete svoju potpunu nesposobnost da se vlastitim snagom podčine Gospodu... I dok god su se oslanjali na svoju snagu i vlastitu pravdu, bilo im je nemoguće postići oproštaj grijeha. Oni nisu bili u stanju zadovoljiti zahtjeve savršenog Božjeg zakona i uzalud su se obavezivali da će služiti Gospodu. Samo kroz vjeru u Krista mogli su sa sigurnošću primiti oproštaj grijeha i snagu da se pokoravaju zakonu Božjem. Morali su prestati svoju nadu na spasenje zasnivati na vlastitim naporima. Da bi bili Bogu ugodni morali su se potpuno osloniti na zasluge obećanog Spasitelja.“ – *Patrijarsi i proroci, str. 524.*

5. ČUDESNA POBJEDA

- a. Koji veličanstveni zavjet u Božjim očima je Izrael učinio pred Jošuom? Što je izvršeno u spomen na taj zavjet? Jošua 24:21-27.
-
- b. Kako je završni period života Jošue Nunova bio ispunjen posvećenošću Bogu? Jošua 24:29-31. Kako je narod reagirao na ukor kada se pokolebao u svom iskustvu? Suci 2:1-5.
-

„Na svetom karakteru Jošue Nunova nije bilo niti jedne mrlje. On je bio mudar vođa. Svoj život je potpuno posvetio Bogu...

Cijeli Izrael je volio Jošuu Nunova i poštovao ga, a nakon njegove smrti narod ga je dugo oplakivao.“ – *The Spirit of Prophecy 1, str. 351, 352.*

„Tada andeo Gospodnji uzade iz Gilgala u Bokim pa reče: »Izveo sam vas iz Egipta i doveo vas u zemlju za koju se zakleh ocima vašim i rekoh: ‘Neću raskinuti saveza svojega s vama dovijeka. A vi ne sklapajte saveza sa žiteljima ove zemlje; porušite žrtvenike njihove.’ Ali vi ne poslušaste glasa mojega. Što ste to učinili?‘ (Suci 2:1,2). Izraelci su pognuli glavu pred Bogom u skrušenosti i pokajanju. Prinijeli su žrtve i priznali svoje grijeha Bogu i jedni drugima. Prinošenje žrtve ne bi imalo nikakve vrijednosti da oni nisu pokazali istinsko kajanje. Njihova skrušenost bila je očevidna i stvarna. Kristova milost djelovala je na njihova srca tako da su oni priznali grijeha i prinijeli žrtve, i Bog im je oprostio.

To je bilo istinsko buđenje, i među Izraelcima je došlo do reforme i duhovne obnove. Oni su se iskreno podsjetili na zavjet koji su učinili sa Bogom. Izraelci su služili Gospodu dokle god je u životu bio Jošua i dok su bili živi vodeći ljudi koji su vidjeli velika djela koja je Bog učinio za njih.“ – *Komentari biblijskih tekstova 2, str. 1001.*

PITANJA ZA OSOBNO RAZMIŠLJANJE:

1. Pod kojim uvjetom Božji narod uživa Njegovu posebnu zaštitu?
2. Što se događa kada osoba dođe u iskušenje da stupi u bračnu zajednicu s nevjernikom?
3. Zašto je toliko teško urazumiti osobu koja je ludo zaljubljena u nevjernika?
4. Koliko je ljudska priroda podložna padu u idolopoklonstvo? Zašto?
5. Što doba Jošue Nunova i njegovog vođenja čini toliko posebnim u povijesti Izraela?

Razlike u zalasku sunca po gradovima

OSIJEK	oduzeti 10 min	NOVSKA	oduzeti 4 min
POŽEGA	oduzeti 6 min	SPLIT	oduzeti 2 min
DARUVAR	oduzeti 5 min	RIJEKA	dodati 6 min
BJELOVAR	oduzeti 4 min	PULA	dodati 8 min

Zalasci sunca u lekciji odnose se na Zagreb

Bilješke

Razlike naziva knjiga u prijevodu

Varaždinske i Daničić-Karadžić
Biblije

- Postanak / 1. Mojsijeva
- Izlazak / 2. Mojsijeva
- Levitski zakonik / 3. Mojsijeva
- Brojevi / 4. Mojsijeva
- Ponovljeni zakon / 5. Mojsijeva
- Jošua / Jošua Nunov
- 1. Kraljevima / 1. Carevima
- 2. Kraljevima / 2. Carevima
- 1. Ljetopisa / 1. Dnevnika
- 2. Ljetopisa / 2. Dnevnika
- Izreke / Priče Salamunove
- Tužaljke / Plač Jeremijin
- Hošea / Ozej
- Sefanija / Sefanija
- Hagaj / Agej

SIJEČANJ 2019.

Datum		Jutarnja molitva	Večernja molitva	(D. B. N.=Darovi Božjem narodu)
1.	Uto.	Psalam 11:3-7.	Malahija 4:6.8	D. B. N. str. 9
2	Sri.	Izajja 13:4-8.	Izajja 32:16-18	D. B. N. str. 10
3	Čet.	Izajja 13:9-13.	Otkrivenje 22:1-5	D. B. N. str. 11
4	Pet.	Izajja 28:17-21.	1. Korinćanima 2:9	D. B. N. str. 12 / Z. s. 16:24
5	Sub.	Psalam 150.	Izlazak 20:1-7	D. B. N. str. 13 / Z. s. 16:26
6	Ned.	Izajja 24:1-6.	Izlazak 20:12-17	D. B. N. str. 14
7	Pon.	Izajja 24:7-13.	Job 5:17-21	D. B. N. str. 15
8	Uto.	Jeremija 4:19,20.	Filipljanim 2:5-8	D. B. N. str. 16
9	Sri.	Jeremija 4:23-28.	1. Korinćanima 13:3-8	D. B. N. str. 17
10	Čet.	Jeremija 9:20-22.	Psalam 62:5-8	D. B. N. str. 18
11	Pet.	Jeremija 23:19,20.	Izlazak 34:6-8	D. B. N. str. 19 / Z. s. 16:32
12	Sub.	Psalam 149.	Izlazak 20:18-21	D. B. N. str. 20 / Z. s. 16:33
13	Ned.	Jeremija 25:30-33.	Izlazak 22:20-24	D. B. N. str. 21
14	Pon.	Jeremija 25:34-38.	Job 5:17-21	D. B. N. str. 22
15	Uto.	Jeremija 30:5-7.	Filipljanim 2:5-8	D. B. N. str. 23
16	Sri.	Jeremija 7:15-19.	1. Korinćanima 13:3-8	D. B. N. str. 24
17	Čet.	Ezekiel 7:15-19.	Psalam 62:5-8	D. B. N. str. 25
18	Pet.	Ezekiel 7:25-27.	Izlazak 34:6-8	D. B. N. str. 26 / Z. s. 16:41
19	Sub.	Psalam 148.	Izlazak 23:1-7	D. B. N. str. 27 / Z. s. 16:43
20	Ned.	Hošea 4:1-3.	Izlazak 20:8-11	D. B. N. str. 28
21	Pon.	Joel 1:1-7.	Hebreima 10:26-29	D. B. N. str. 29
22	Uto.	Joel 1:9-12.	Izajja 9:6-7	D. B. N. str. 30
23	Sri.	Joel 1:15-20.	P. zakon 33:25-27	D. B. N. str. 31
24	Čet.	Joel 2:30,31.	Hebreima 11:24-27	D. B. N. str. 32
25	Pet.	Joel 3:9-12.	Matej 5:14-16	D. B. N. str. 33 / Z. s. 16:51
26	Sub.	Psalam 147:11-20.	Izlazak 23:20-23	D. B. N. str. 34 / Z. s. 16:52
27	Ned.	Joel 3:13-16.	Izlazak 23:27-30	D. B. N. str. 35
28	Pon.	Amos 5:16-20.	1. Petrova 1:10-11	D. B. N. str. 36
29	Uto.	Amos 8:1-3.	Izlazak 16:25-28	D. B. N. str. 37
30	Sri.	Izajja 60:18-22.	Izlazak 19:20-25	D. B. N. str. 38
31	Čet.	2.Letopisa 15:5-7.	Malahija 4:1-2	D. B. N. str. 39

VELJAČA 2019.

Datum		Jutarnja molitva	Večernja molitva	(D. B. N.=Darovi Božjem narodu)
1.	Pet.	Nahum 3:1-3.	Izajija 33:2-6.	D. B. N. str. 40
2	Sub.	Psalam 146.	Izajija 33:14-17.	D. B. N. str. 41
3	Ned.	Sefanija 1:2-7.	Izajija 34:1-4.	D. B. N. str. 42 / Z. s. 17:04
4	Pon.	Sefanija 1:14-18.	Izajija 34:8-11.	D. B. N. str. 43 / Z. s. 17:06
5	Uto.	Malahija 4:1-2.	Izajija 34:16.	D. B. N. str. 44
6	Sri.	Matej 24:1-5.	Izajija 35:1-4.	D. B. N. str. 45
7	Čet.	Matej 24:6-13.	Izajija 35:5-10.	D. B. N. str. 46
8	Pet.	Matej 24:21-27.	Izajija 40:1-5.	D. B. N. str. 47
9	Sub.	Psalam 145.	Izajija 40:6-8.	D. B. N. str. 48
10	Ned.	Matej 24:29-35.	Izajija 40:9-11.	D. B. N. str. 49 / Z. s. 17:14
11	Pon.	Matej 24:36-39.	Izajija 40:21-23.	D. B. N. str. 50 / Z. s. 17:16
12	Uto.	Matej 24:40-44.	Izajija 40:25-31.	D. B. N. str. 51
13	Sri.	Marko 13:3-8.	Izajija 41:6-10.	D. B. N. str. 52
14	Čet.	Marko 13:14-17.	Izajija 41:11-14.	D. B. N. str. 53
15	Pet.	Marko 13:18-20.	Izajija 41:17-18.	D. B. N. str. 54
16	Sub.	Psalam 143:7-12.	Izajija 42:1-4.	D. B. N. str. 55
17	Ned.	Marko 13:21-23.	Izajija 42:5-9.	D. B. N. str. 56 / Z. s. 17:25
18	Pon.	Luka 17:28-36.	Izajija 42:16-21.	D. B. N. str. 57 / Z. s. 17:26
19	Uto.	Marko 13:33-37.	Izajija 43:1-3.	D. B. N. str. 58
20	Sri.	Luka 21:7-11.	Izajija 43:4-7.	D. B. N. str. 59
21	Čet.	Luka 21:16-21.	Izajija 43:10-12.	D. B. N. str. 60
22	Pet.	Luka 21:22-24.	Izajija 43:25-28.	D. B. N. str. 61
23	Sub.	Psalam 142.	Izajija 44:1-5.	D. B. N. str. 62
24	Ned.	Luka 21:25-28.	Izajija 44:21-23.	D. B. N. str. 63 / Z. s. 17:35
25	Pon.	Luka 21:29-33.	Izajija 45:11-13.	D. B. N. str. 64 / Z. s. 17:36
26	Uto.	Luka 21:34-36.	Izajija 45:17-19.	D. B. N. str. 65
27	Sri.	Obadija 1:15-17.	Izajija 32:1-5.	D. B. N. str. 66
28	Čet.	Mihej 7:2-6.	Izajija 32:16-20.	D. B. N. str. 67

OŽUJAK 2019.

Datum		Jutarnja molitva	Večernja molitva	(D. B. N.-Darovi Božjem narodu)
1.	Pet.	Otkrivenje 10:1-7.	Izajija 46:9-13.	D. B. N. str. 68 / Z. s. 17:42
2	Sub.	Psalam 141:1-8.	Izajija 48:9-11.	D. B. N. str. 69 / Z. s. 17:43
3	Ned.	Otkrivenje 16:13-16.	Izajija 48:20-22.	D. B. N. str. 70
4	Pon.	Otkrivenje 16:17-21.	Izajija 49:13-16.	D. B. N. str. 71
5	Uto.	Otkrivenje 17:12-14.	Izajija 49:24-25.	D. B. N. str. 72
6	Sri.	Otkrivenje 19:17-21.	Izajija 50:4-7.	D. B. N. str. 73
7	Čet.	Otkrivenje 22:7-10.	Izajija 50:8-11.	D. B. N. str. 74
8	Pet.	Otkrivenje 1:7,8.	Izajija 51:1-3.	D. B. N. str. 75 / Z. s. 17:52
9	Sub.	Psalam 140:1-10.	Izajija 51:4-8.	D. B. N. str. 76 / Z. s. 17:53
10	Ned.	Otkrivenje 14:14-16.	Izajija 51:11-14.	D. B. N. str. 77
11	Pon.	Psalam 50:1-6.	Izajija 51:21-23.	D. B. N. str. 78
12	Uto.	Otkrivenje 14:17-20.	Izajija 52:1-3.	D. B. N. str. 79
13	Sri.	Juda 14,15.	Izajija 52:6-8.	D. B. N. str. 80
14	Čet.	Marko 13:24-27.	Izajija 52:9-11.	D. B. N. str. 81
15	Pet.	Marko 13:32-34.	Izajija 52:12-15.	D. B. N. str. 82 / Z. s. 18:01
16	Sub.	Psalam 139:1-10.	Izajija 53:1-4.	D. B. N. str. 83 / Z. s. 18:02
17	Ned.	Izajija 26:20,21.	Izajija 53:5-8.	D. B. N. str. 84
18	Pon.	Ivan 14:1-3.	Izajija 53:9-12.	D. B. N. str. 85
19	Uto.	Djela 1:10,11.	Izajija 54:7-10.	D. B. N. str. 86
20	Sri.	Otkrivenje 6:14-17.	Izajija 54:11-14.	D. B. N. str. 87
21	Čet.	Izajija 2:17-21.	Izajija 54:17.	D. B. N. str. 88
22	Pet.	Izajija 58:8,9.	Izajija 55:1-3.	D. B. N. str. 89 / Z. s. 18:10
23	Sub.	Psalam 138.	Izajija 55:4-7.	D. B. N. str. 90 / Z. s. 18:12
24	Ned.	Sefanija 2:1-3.	Izajija 55:8-13.	D. B. N. str. 91
25	Pon.	1.Solun. 4:16-18.	Izajija 56:1,.	D. B. N. str. 92
26	Uto.	1.Korin. 15:51-56.	Izajija 56:3-5.	D. B. N. str. 93
27	Sri.	Otkrivenje 3:10,11.	Izajija 56:6,7.	D. B. N. str. 94
28	Čet.	Ivan 5:25-29.	Izajija 57:15,16.	D. B. N. str. 95
29	Pet.	Otkrivenje 20:11-13.	Izajija 57:18-21.	D. B. N. str. 96 / Z. s. 18:20
30	Sub.	Psalam 137:1-5.	Izajija 45:22-25.	D. B. N. str. 97 / Z. s. 18:21
31	Ned.	2.Petrova 3:3-7	Izajija 46:3-5	D. B. N. str. 98

Darovi prve subote

5. siječnja

Dar prve subote za centralnu Zapadnog polja Zimbabvea (stranica 4)

2. veljače

Dar prve subote za centralnu Unije misije u Zambiji (stranica 25)

2. ožujka

Dar prve subote za pomoć ugroženima u nepogodama širom svijeta (stranica 46)

